

A

BREVIARIUM
HIMNUSZAI

SZALÉZI
MŰVEK

I.

Lelkiélet kis könyvei.

16. Endrefalvy Ottó

Szívek Miséje

Elmélkedések a szentmise imáiról.

Ára 60 fillér.

17. **Krisztus szent titkai**

A liturgia alapvető igazságai.

Ára 50 fillér.

18. Csávossy Elemér S. J.

Ut sint unum

A krisztusi és a felebaráti szeretet lelkiességének forrásai.

Ára 70 fillér.

19. Nagy Szent Albert

Az erények könyve

Ára 1.20 pengő.

A BREVIÁRIUM HIMNUSZAI.

LELKIÉLET KIS KÖNYVEI.

XXIII.

*A BREVIÁRIUM
HIMNUSZAI*

LATIN-MAGYAR SZÖVEGGEL.

I. RÉSZ.

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA.

*A BREVIÁRIUM
HIMNUSZAI*

LATIN-MAGYAR SZÖVEGGEL.

I. RÉSZ.

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA.

**Nihil obstat. *Carolus Szitkey S. S.* censor dio-
cesanus. Imprimatur. No. 4704-1936. Vacii, die
9-a Octobris 1936. † *Stephanus* Episcopus
Vaciensis.**

Don Bosco Nyomda, Rákospalota.

Előszó.

Mikor a Római Katolikus Anyaszentegyház papi breviáriumának himnuszait magyar nyelven közrebocsátjuk, úgy érezzük, hogy szolgálatot teljesítünk vele minden katolikus hívőnek, aki ebbe a kincsesbányába eddig, nyelvi okoknál fogva, be nem hatolhatott. Tudjuk, hogy nagy feladatra vállalkoztunk vele: hiszen az egyház himnuszainak tartalmi gazdagsága, formai szépsége olyan egyedülvaló, egyszerűségük olyan lenyűgöző, mély áhítatuk annyira megható, hogy az, aki saját lelkén átszűrve, a maguk ájtatos egyszerűségében és tömörségében, saját nyelvén akarja visszaadni mindazt, amit kifejeznek, csak annak a segítségével bizakodva merhet hozzájuk nyúlni, aki eredeti-

leg ihlette őket. Amiben elégtelennek bizonyultak képességeink, művészi látásunk, formaerőnk, azt odaadással, szeretettel és hittel igyekeztünk kipótolni — abban a meggyőződésben, hogy amit nyújtani akartunk, az n e m i s l e h e t egészen tökéletes. Kérjük azokat, akik most magyar nyelven fogják bányászni a középkor keresztény szellemiségének csodálatos kincseit, elsősorban ne az esztéta kritikájával, hanem a hívő lélek szomjúságával vegyék kezükbe ezt a könyvet és bocsássák meg azokat a helyenként kényszerű formai tökéletlenségeket, amelyekbe a tartalom csorbitatlan hűségének a kedvéért kellett belenyugodnunk.

Útjára bocsátjuk az első kötetet — hisszük, hogy újabb kapavágást jelent majd az Úr szöllejében.

A
BREVIÁRIUM
HIMNUSZAI.

Vasárnap.

MATUTINUMRA.

I.

Télen.

Első napon a Hármás-Egy
Világát hogy megalkotá
És hogy feltámadván az Úr
Meggyőzte értünk a halált :

Muljon el minden tompaság
Fel minden alvó szaporán ;
És kérjük éjjel Istenünk
Úgy, ahogy prófétánk tanít

Hogy esdeklésünk hallja meg,
Jobbját terjessze ki fölénk
S a bűntől megtisztultakat
Csillagtrónjukra felvigye.

S tőlünk, akik e szent napon
S e nap legszentebb idején

Dominica.

AD MATUTINUM.

I.

In Hieme.

Primo die, quo Trinitas
Beata mundum condidit,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa liberat :

Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte quaeramus Deum,
Propheta sicut praecipit.

Nostras preces ut audiat
Suamque dextram porrigat
Et expiatis sordibus
Reddat polorum sedibus :

Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore

Zsolozsmát zengünk éjtszaka,
Ajándékát ne vonja meg.

És most az Atya fénye Te,
Hozzád kiáltunk hangosan:
Oltsd bűnös vágyak rőt tüzét
Ne férjen hozzánk semmi rossz.

Se kétes sem gyalázatos
Testünk törvénye ne legyen,
Nehogy, ki ebben vétkezik,
Izzóbb tüzekben égjen el.

Kérünk Megváltó Istenünk,
Töröld el égő szégyenünk,
Az örökélet vigaszát
Kegyelmesen add meg nekünk.

Ezt add meg nekünk jó Atyánk
S Te, ki Atyádnak mása vagy,
Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely?

Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.

Iam nunc, paterna claritas,
Te postulamus affatim,
Absint faces libidinis
Et omnis actus noxius.

Ne foeda sit vel lubrica
Compago nostri corporis,
Ob cuius ignes ignibus
Avernus urat acrius.

Mundi Redemptor quaesumus,
Tu probra nostra diluas,
Nobisque largus commoda
Vitae perennis conferas.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

II.

Nyáron.

Éjjente kelve, mindanyian ébren,
 Zsoltáros ajkkal elmélkedünk Róla
 S száll fel Istenhez szíveink teljéből
 Feltörő himnusz.

És mint a szentek, zengve a királynak,
 Mennyei lakába bemehessünk velük
 S boldogan édes örök üdvösségben
 Élünk Istennél.

Ezt add meg nekünk, ó dicső Istenség.
 Szentháromság Isten Atya, Fiú, Lélek;
 Égen és földön dicsőséged zengi.
 Glóriás ének. Amen.

Először a X. századból maradt ránk.

LAUDESRE.

I.

Télen.

Mindent ki alkotsz, Ős-Örök,
 Éjjen uralkodsz s nappalon:
 Idő forgását megszabod
 S a zord unalmat megtöröd.

II.

In Aestate.

Nocte surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditemur atque
Voce concordi Domino canamus
Dulciter himnos.

Ut pio Regi pariter canentes,
Cum suis Sanctis mereamur aulam
Ingredi caeli, simul et perennem
Ducere vitam.

Praestet hoc nobis Deitas Beata
Patris ac Nati pariterque sancti
Spiritus, cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

AD LAUDES.

I.

In Hieme.

Aeterne rerum Conditor,
Noctem diemque qui regis
Et temporum das tempora,
Ut alleves fastidium :

A vándor útján égi fény
Az éj sötétjét megtöri ;
Harsog a nappal hirnöke ;
Segíti, hívja a napot.

Ébred hangjától Lucifer,
Megtépi az éj fátyolát ;
Tévelygő lelkek bús hada
A bűn útjáról visszatér.

Erőre kap a vén hajós,
Enyhül a tenger és a lég ;
Isten egyháza maga is
A bünt dalolva törli el.

Fel hát serényen, szaporán
Kik fekszenek, szól a kakas ;
Szól s hívja mind, ki álmodik
És hívja mind, ki ellenáll.

Hangjára éled a remény,
Gyógyultan ébred a beteg,
Elrejtí törét a lator
S a kétkedő hitére lel.

Oh Jézus, tarts, ha elcsúszunk,
Tégy jobbá minket, ránk tekints

Nocturna lux viantibus
A nocte noctem segregans,
Praeco diei iam sonat,
Jubarque solis evocat.

Hoc excitatus Lucifer
Solvit polum caligine,
Hoc omnis erronum cohors
Viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit,
Pontique mitescunt freta :
Hoc ipsa petra Ecclesiae,
Canente culpam diluit.

Surgamus ergo strenue :
Gallus iacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.

Gallo canente spes redit,
Aegris salus refunditur,
Mucro latronis conditur,
Lapsis fides revertitur.

Iesu, labentes respice,
Et nos videndo corrige :

Ha ránk tekintsz, megtisztulunk,
S a bűnös bűne könnybefúl.

Te fény, valónkat hassad át,
A lelkünk álmát üzzed el;
Rólad zeng reggel énekünk:
Mit megfogadtunk, a Tiéd.

Dicsőség néked, ó Atyánk
S tenéked egyszülött Fiú
És néked, ó Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus.

II.

Nyáron.

Oszlik az éjjel, suhannak az árnyak,
Pirkad a hajnal, bíborlik a fénye;
Énekes ajkkal fohászkodunk Hozzád
Mindenhatónkhoz.

Bűnünket bánjuk, könyörüljön rajtunk:
Úzze el bűnkat, üdvösséget adjon
S adja meg nekünk az örök békesség
Jó adományát.

Si respicis, labes cadunt,
Fletuque culpa solvitur.

Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvamus tibi.

Deo Patri sit Gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc et per omne saeculum. Amen.

II.

In Aestate.

Ecce iam noctis tenuatur umbra,
Lux et aurorae rutilans coruscat :
Supplices rerum Dominum canora
Voce precemur :

Ut reos culpae miseratus omnem
Pellat angorem, tribuat salutem,
Donet et nobis bona sempiternae
Munera pacis

Hallgass meg minket, oh dicső Istenség,
Szentháromság Isten, Atya, Fiú, Lélek:
Égen és földön dicsőséged zengi
Glóriás ének. Amen.

Először a X. századból maradt ránk.

PRIMÁRA.

Már kél a nap, dereng a fény ;
Esengve kérjük Istenünk,
Hogy munka s napi gond között
Mindentől óvjon, ami árt.

Nyelvünket, ha megfélekezi,
Harag, civódás elmarad ;
Ha óvja, védi két szemünk,
Nem férhet hozzánk hiúság.

A lelkünk hófehér legyen
És benne semmi balgaság ;
A szűken mért étel, ital
A testnek gögjét törje meg ;

Hogy, ha a nappal végetért
És visszatért az éjszaka,

Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

AD PRIMAM.

Iam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrenans temperet,
Ne litis horror insonet ;
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia ;
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.

Ut cum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,

Tisztultan, nehéz harc után
Zenghessünk néki Glóriát.

Dicsőség néked ó Atyánk!
S tenéked egyszülött Fiú
És néked ó Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus?

TERCIÁRA.

Szentlélek Isten, Istenünk!
Atyával és Fiúval egy!
Kérünk, kegyeskedj és jövel
Keblünkbe s áradj ott ki ránk!

Száj, nyelv, szellem, érzék, erő,
Mind rólad valljon vallomást,
Nagy lángra gyuljon szeretet
S égjen tűzében mind kit ér.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus.

Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

AD TERTIAM.

Nunc, sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessionem personent,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

SEXTÁRA.

Hatalmas Úr, nagy Istenünk,
Dolgok sorát ki forгатod,
Hajnalra enyhe fényt ki adsz
És délre fényt adsz lángolót :

Viszályok lángját oltsad el
Fojtsd el gonoszság rőt tüzét,
Testünknek írt adj oh Urunk
Békére vár fáradt szívünk.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S te ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus.

NONÁRA.

Te mindent fenntartó Erő,
Te változatlan és örök.
Ki megszabod, hogy éjtszaka
Kövesse a fénylő napot :

Add nekünk este fényedet
S a fényben életünk legyen,

AD SEXTAM.

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD NONAM.

Rerum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanens,
Lucis diurnae tempora
Successibus determinas :

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam decidat,

S a szent halál jutalmaként
Fogadjon édes Glória.

Ezt add meg nekünk, szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Szent Ambrus.

VECSERNYÉRE.

A fény teremtő Istene,
Ki nappalokra fényt derítasz
S elsőnek rendeléd a fényt
Mikor világot alkotál,

Ki estét s reggelt összekötsz
S így lesz, mit összefogsz: a nap,
A szörnyű káosz ránszakad,
Halld meg imánk, lásd könnyeink,

Nehogy lelkünk a bűn miatt
Az életét veszítse el
S feledve kincsét, mely örök,
Magát a bűnnek kösse le.

Sed praemium mortis sacrae
Perennis instet gloria.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD VESPERAS.

Lucis Creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis novae,
Mundi parans originem :

Qui mane iunctum vesperi
Diem vocari praecipis,
Illabitur tetrum chaos,
Audi preces cum fletibus.

Ne mens gravata crimine,
Vitae sit exsul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.

Zörögjön mennyek ajtaján,
Az élet díját nyerje el,
Kerülje el mindazt, mi árt
S javítsa meg a rosszakat.

Ezt add meg nekünk, jó Atyánk
S te, ki Atyádnak mása vagy
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.
Nagy Szent Gergely.

KOMPLETÓRIUMRA.

Utolsót lángol már a nap :
Hozzád kiáltunk Istenünk :
Kegyelmesen, mint eddig is,
Légy örünk és védelmezőnk !

Tartsd távol ó, az álmokat,
Az éj kísértő rémeit,
Láncold meg ádáz ellenünk,
Hogy meg ne rontsa testeink !

Jóságos Isten, add meg ezt
S az Isten Egyszülött Fia
S Szentlélek, ki uralkodol,
Most és minden időkön át. Amen.
Nagy Szent Gergely.

Coeleste pulset ostium
Vitale tollat praemium :
Vitemus omne noxium,
Purgemus omne pessimum.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator, poscimus,
Ut pro tua clementia
Sis praesul et custodia.

Procul recedant somnia
Et noctium phantasmata ;
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

Hétfő.

MATUTINUMRA.

Almunkból frissen ébredünk,
Ágyunktól vígan búcsúzunk :
Kérünk, jöjj hozzánk, oh Atyánk,
Kik hozzád küldjük himnuszunk.

Téged zeng első énekünk,
Téged keres lelkünk tüze :
Mindennek, mit ma vállalunk
Te szent, te légy a kezdete.

És fut az árny a fény elől,
Nap kergeti az éjszakát ;
Éjszülte bűn az égi fény
Lángtengerébe elmerül.

Kérünk esengve Istenünk :
Mindazt, mi rontást hozna ránk
Égesd ki s zengő énekünk
Téged dicsér örökkön át.

Ezt add meg nekünk jó Atyánk
S te, ki Atyádnak mása vagy,

Feria secunda.

AD MATUTINUM.

Somno reffectis artubus
Spreto cubili surgimus :
Nobis, Pater, canentibus
Adesse te deprecamur.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat :
Ut actuum sequentium
Tu, Sancte, sis exordium.

Cedant tenebrae lumini,
Et nox diurno sideri ;
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labascet munere.

Precamur iidem supplices,
Noxas ut omnes amputes,
Et ore te canentium
Lauderis omni tempore.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Szent Ambrus?

LAUDESRE.

Atyádnak fényessége, te,
Ki fényből fényt sugározol,
S a fénynek fényforrása vagy,
A nappal napvilága, te!

Igaz nap, ó áradj ki ránk,
Örök fényedben csillogó;
S a Szentlélek sugárral
Egész valónkat járja át!

És most hozzád száll sóhajunk
Ó nagy kegyelmek Atyja Te,
Örök dicsőség Atyja Te,
A bűn szennyétől szabadíts!

A bátor tettben bátoríts,
Vássék még az irigy foga,
A ránk törőket törd le te,
Segíts, s mi jól viselkedünk!

Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD LAUDES.

Splendor paternae gloriae,
De luce lucem proferens,
Lux lucis, et fons luminis,
Diem dies illuminans :

Verusque sol illabere,
Micans nitore perpeti :
Iubarque sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus.

Votis vocemus et Patrem,
Patrem potentis gratiae,
Patrem perennis gloriae,
Culpam releget lubricam.

Confirmet actus strenuos,
Dentes retundat invidi,
Casus secundet asperos,
Agenda recte dirigat.

Vezesd a lelkünk és vigyázz,
Hogy tisztaságunk szent legyen :
Hűségben égjen lángolón
S hozzá ne férjen durva csel.

Krisztus, te légy az ételünk,
Hitünk legyen az italunk,
Szürcsöljük áldva, boldogan
A lélek józan mámorát!

A nap múlték derűsen el:
Szemérmünk hajnalpirkadás,
Hitünk akár a déli nap;
Lelkünkben nem lesz alkonyat.

A hajnal fénye fenn halad
S tűzével sugározza ránk
Atyjában az egész Fiút
S fiában az egész Atyát.

Dicsőség néked, ó Atyánk
S tenéked egyszülött Fiú
És néked, ó Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus.

Mentem gubernet et regat,
Sit pura nobis castitas :
Fides calore ferveat,
Fraudis venena nesciat.

Christusque nobis sit cibus,
Potusque noster sit fides :
Laeti bibamus sobriam
Profusionem Spiritus.

Laetus dies hic transeat,
Pudor sit ut diluculum,
Fides velut meridies,
Crepusculum mens nesciat.

Aurora lucem provehit,
Cum luce nobis prodeat
In Patre totus Filius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

VECSERNYÉRE.

A mennyek alkotó Ura,
Ki, össze hogy ne folyjanak,
Vizet víztől választasz el
S az ég határát megszabod,

Az ég s a föld forrásinak
Megállapítod medreit ;
Hogy fel ne falják földedet
Enyhítsd a lángok vad hevét !

Áraszd reánk, oh jó Atyánk,
Kegyelmed szent ajándokát,
Az ős csaló új mételye
Hogy meg ne rontsa életünk.

Világosodjék meg hitünk,
Sugára égjen s üzze el
Mindazt, mi hiú semmiség
S fényét ne rontsa semmi sem.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

AD VESPERAS.

Immense caeli Conditor,
Qui, mixta ne confunderent,
Aquae fluenta dividens,
Caelum dedisti limitem :

Firmans locum caelestibus,
Simulque terrae rivulis ;
Ut unda flammam temperet,
Terrae solum ne dissipent :

Infunde nunc, Piissime,
Donum perennis gratiae ;
Fraudis novae ne casibus
Nos error atterat vetus.

Lucem fides adaugeat :
Sic luminis iubar ferat,
Haec vana cuncta proterat :
Hanc falsa nulla comprimant.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

Kedd.

MATUTINUMRA.

Atyád fényén, ki osztozol,
Fényesség fénye, Nappalunk!
Az éjjen dallal rést ütünk:
Kik kérve kérünk, légy velünk!

Lelkünkéről vedd el a homályt,
Verd szét a démonok hadát,
Az ólmos álmat üzzed el,
A lomhát, hogy ne győzze le.

Oh Jézus, irgalmazz nekünk,
Esengve kérünk híveid,
Hogy áldva áldó énekünk
Javunkra szálljon vissza ránk.

Ezt add meg nekünk jó Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus ?

Feria tertia.

AD MATUTINUM.

Consors paterni luminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canendo rumpimus :
Assiste postulantibus.

Aufer tenebras mentium,
Fuga catervas daemonum,
Expelle somnolentiam,
Ne pigritantes obruat.

Sic, Christe, nobis omnibus
Indulgeas credentibus ;
Ut prosit exorantibus,
Quod praecinentes psallimus.

Praesta Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

LAUDESRE.

Zeng már a nappal hirnöke,
Jelenti a kelő napot
S lelkünket új életre fel
Az Úr Jézus ébresztgeti.

Emelkedj s vidd az ágyadat,
Kit kóros álom elnyomott ;
Épen, tisztán és józanul
Virrasszatok : én itt vagyok.

Feléd száll, Jézus, sóhajunk,
Esengünk tisztán, könnyesen ;
Még ébren őrzi hű ima,
A tiszta szív nem alszik el.

Tépd szét az álmat Krisztusunk,
Az éj bilincset törjed el,
A régi büntől mentesíts
S új fénnel töltsd el szíveink.

Dicsőség néked ó Atyánk
S tenéked, egyszülött Fiú,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Prudentius.

AD LAUDES.

Ales diei nuntius
Lucem propinquam praecinit ;
Nos excitator mentium
Iam Christus ad vitam vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
Aegro sopore desides :
Castique, recti ac sobrii
Vigilate : iam sum proximus.

Iesum ciamus vocibus,
Flentes, precantes, sobrii :
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum discute,
Tu rumpe noctis vincula,
Tu solve peccatum vetus,
Novumque lumeningere.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

VECSERNYÉRE.

Világok alkotó Ura,
Ki megtöröd a föld rögét
S vizek vad árját felhozod
S a föld mozgását megkötöd,

Magot hogy adjon bőven és
Virágot tarkát, illatost,
Teremjen dús gyümölcsöket
S jó étket adjon, laktatót.

Aszott szívünk fájó sebét
Tisztítsa friss lehelleted,
Hogy sírva bánja bűneit,
S elnyomja bűnös vágyait.

Parancsodat hűn tartsa meg,
Ne férjen hozzá semmi rossz.
Ne csapjon rá örök halál
S a jóval teljék meg szívünk,

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S Te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

AD VESPERAS.

Telluris alme Conditor,
Mundi solum qui separas
Pulsis aquae molestiis
Terram dedisti immobilem :

Ut germen aptum proferens
Fulvis decora floribus
Fecunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet :

Mentis perustae vulnera
Munda virore gratiae ;
Ut facta fletu diluat,
Motusque pravos atterat.

Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis approximet :
Bonis repleti gaudeat,
Et mortis ictum nesciat.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

Szerda.

MATUTINUMRA.

A minden alkotó Ura,
Ó nagy Királyunk, ránk tekints:
Álomban elmerülteket
Ments, védj a csend veszélyitől

Hozzád könyörgünk, Istenünk!
Rút bűneinket elfelejtsd;
Dicshimnuszoddal ébredünk
S széttépjük éjjünk álmait.

Lelkünk s kezünk feléd remeg,
Éjre prófétád így tanít
Tennünk s ilyen törvényt hagyott
Ránk Pál, buzgó apostolod.

Látod, milyen rosszak vagyunk,
Minden titok eléd terül;
Könnyezve száll Hozzád imánk,
Engedd el bűneink nekünk!

Ezt add meg nekünk jó Atyánk
S te, ki Atyádnak mása vagy,

Feria quarta.

AD MATUTINUM.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster, aspice :
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, poscimus :
Ignosce culpis omnibus ;
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.

Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus,
Occulta nostra pandimus :
Preces gementes fundimus,
Dimitte, quod peccavimus.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Szent Ambrus? Nagy Szent Gergely?

LAUDESRE.

Köd és homály és éjtszaka
Felforgató sötét erők ;
De jő a fény s dereng az ég,
Jön Jézusunk: távozzatok !

A föld bilincse széttörik,
A nap fullánkja járja át
S a tarka színpompás világ
A fényes égben tükrözik.

Krisztus! csak Téged ismerünk
Szívedben tisztát, egyszerűt ;
Zokogva s dallal kérlelünk,
Lelkünknek adj, oh adj erőt.

Sokat megtéveszt tarka máz
Ki fényedben tisztulna meg ;
Te égi drága fénysugár
Szelíd orcáddal gyámolíts.

Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD LAUDES.

Nox, et tenebrae, et nubila,
Confusa mundi et turbida ;
Lux intrat, albescit polus :
Christus venit : discedite.

Caligo terrae scinditur,
Percussa solis spiculo :
Rebusque iam color redit,
Vultu nitentis sideris.

Te, Christe, solum novimus ;
Te mente pura et simplici ,
Flendo et canendo quaesumus.
Intende nostris sensibus.

Sunt multa fucis illita,
Quae luce purgentur tua :
Tu, vera lux coelestium,
Vultu sereno illumina.

Dicsőség Néked, oh Atyánk
S tenéked egyszülött Fiú
Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át.

Prudentius.

VECSERNYÉRE.

Mennyek legszentebb Istene,
Ki tüzsugáros színeid
Izzó egedre felrakod
S az fényedtől még csillogóbb ;

Negyednapon, ki lángoló
Napod forgását rendezéd
S a holdnak rendjét s csillagid
Fénylő körútját megszabod ;

Hogy éj a nappal pontosan
Felváltsa egymást, rendeléd
S a holdnak újjulásakor,
Hogy lássuk útját, jelt adál :

Szívünk homályát üzzed el,
A lelkünk szennyét mossad el.
Törd össze bűn bilincseit,
Pusztítsd el gyötrő terheit !

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

AD VESPERAS.

Caeli Deus sanctissime,
Qui lucidas mundi plagas
Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine :

Quarto die, qui flammeam
Dum solis accendis rotam,
Lunae ministras ordinem,
Vagosque cursus siderum :

Ut noctibus, vel lumini
Diremptionis terminum,
Primordiis et mensium
Signum dares notissimum :

Expelle noctem cordium,
Absterge sordes mentium,
Resolve culpae vinculum,
Everte moles criminum.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.
Nagy Szent Gergely.

Csütörtök.

MATUTINUMRA.

Az éj sötétje elborít
Minden sugárzó földi színt :
Lelkünk igaz bírása, Te,
Megvalljuk Néked bűneink.

Engesztelésünket vegyed,
Szennyét lelkünknek mossad el ;
Krisztus! kegyelmed add nekünk,
A bűnt, hogy elkerüljük így.

Nézd, íme lomha rossz szívünk :
Mardossa bűn, halált hozó ;
És mégis üzzük a homályt
S hozzád menekszünk, Istenünk.

Szórd széjjel oh az éjszakát,
A lélekben terpeszkedőt ;

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

Feria quinta.

AD MATUTINUM.

Nox atra rerum contegit
Terrae colores omnium :
Nos confitentes poscimus
Te, iuste iudex cordium :

Ut auferas piacula,
Sordesque mentis abluas :
Donesque, Christe, gratiam,
Ut arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia,
Quam culpa mordet noxia ;
Obscura gestit tollere,
Et te, Redemptor, quaerere.

Repelle tu caliginem
Intrinsecus quam maxime :

Hogy boldog üdvünk szent helyén
Véljük magunk a földön is.

Ezt add meg nekünk jó Atyánk
S te, ki Atyádnak mása vagy,
Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

LAUDESRE.

Kél az aranyló napsugár,
Oszlik a vak, sápadt homály,
Mely oly soká vitt tévúton
Mélységes örvények felé.

Adjon e fény édes derüt,
A tisztát oh fogadja be ;
Ajkunk ne szóljon és szívünk
Ármányt ne forgasson soha.

A hosszú nap így múljon el
S hogy szenny ne árthasson nekünk
Vétektől óvjad két szemünk,
Óvd csalfa nyelvünk és kezünk.

Ut in beato gaudeat
Se collocari lumine.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD LAUDES.

Lux ecce surgit aurea ;
Pallens facessat caecitas,
Quae nosmet in praeceps diu
Errore traxit devio.

Haec lux serenum conferat,
Purosque nos praestet sibi :
Nihil loquamur subdolum,
Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Mennyben vigyáz ránk jó Atyánk,
Őrizve őriz szüntelen
És látja mind, amit teszünk
A nap keltétől estelig.

Dicsőség néked, oh Atyánk
És néked egyszülött Fiú
És néked oh Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

Prudentius.

VECSERNYÉRE.

Minden hatalmas Istene,
Ki dús vizek szülötteit
Részint a mélységben hagyod,
S a többit itt a föld színén ;

Vizekbe lenn egy részüket,
Magasba fenn, ha szárnyalók,
Hogy mind, mi egy tövön fakadt,
Más-más helyen éljen tovább :

Hallgasd meg oh szolgálodat,
Kiket szent véred árja mos,

Speculator adstat desuper,
Qui nos diebus omnibus
Actusque nostros prospicit
A luce prima in vesperum.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

AD VESPERAS.

Magnae Deus potentiae,
Qui fertili natos aqua
Partim relinquis gurgiti,
Partim levas in aëra :

Demersa lymphis imprimens,
Subvecta caelis erigens :
Ut stirpe ab una prodita,
Diversa repleant loca :

Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,

Ne érje őket bűn s bukás,
S ne rettegjék a zord halált.

Ne bántsa őket büntudat,
A gőg ne marja szívüket,
Ne nyomja őket tört szívük,
S mert büszkék, el ne bukjanak.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,
S szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

Péntek.

MATUTINUMRA.

Szentháromság Egysége Te,
Mindennek kormányzó Ura!
Kelünk s ajkunkon dal fakad;
Fogadd el áldó énekünk.

Elhagyjuk éjjel fekhelyünk
Csendes, sötét, vak éjszakán.
És kérve kérünk, adj Urunk
Minden sebünknek gyógyulást.

Nescire lapsus criminum,
Nec ferre mortis taedium.

Ut culpa nullum deprimat,
Nullum efferat iactantia ;
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

Feria sexta.

AD MATUTINUM.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quae regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitemus omnium
A te medelam vulnerum.

Éjben fogant rontó erők
Csapdáiban ha vétkezünk,
Mennyből dicsőséged leszáll
S hatalmad mindent eltöröl.

Testünk maradjon tiszta és
Restség kerülje el szívünk,
S a bűn fertőző mételye
Lelkünk hevét ne rontsa meg.

Kérünk megváltó Istenünk :
Fényeddel töltsd be lelkeink,
S hogy el ne bukjunk sohasem
Úgy éljük illó napjaink.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S Te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és örök időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

LAUDESRE.

Örök dicsőség, ég Ura,
Boldog reményünk, Jézusunk,
A legfőbb Dörgő egy Fia,
A tiszta Szűz szép Magzata :

Quo fraude quidquid daemonum
In noctibus deliquimus,
Abstergat illud caelitus
Tuae potestas gloriae.

Ne corpus astet sordidum,
Nec torpor instet cordium,
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Ob hoc, Redemptor quaesumus :
Reple tuo nos lumine.
Per quod dierum circulis
Nullis ruamus actibus.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD LAUDES.

Aeterna caeli gloria,
Beata spes mortalium,
Summi Tonantis Unice,
Castaeque proles Virginis :

Ha ébredünk, nyujtsd jobbodat,
Szívünk is ébredjen legott,
S kik hódolattal tartozunk,
Dícsérjük Istent lángolón!

A hajnalcsillag felragyog,
Már küldi fényét s hirdeti:
Az éj ledobja árnyait!
Ó szent sugár áradj belénk!

Maradj velünk és el ne hagyj!
A föld homályát üzzed el,
Szívünk maradjon tiszta, míg
A földi pályánk véget ér.

A hit, melyet tőled nyerünk,
Erősen szőjje át szívünk,
S kövesse társként szép remény
S mint legnagyobb, a szeretet.

Dicsőség néked, ó Atyánk,
És néked, egyszülött Fiú,
És néked, ó Vigasztaló
Most és minden időkön át! Amen.

Da dexteram surgentibus,
Exsurgat et mens sobria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat debitas.

Ortus refulget Lucifer,
Praeitque solem nuntius:
Cadunt tenebrae noctium:
Lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat saeculi,
Omni que fine temporis
Purgata servet pectora.

Quaesita iam primum fides
In corde radices agat:
Secunda spes congaudeat,
Qua maior exstat caritas.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

VECSERNYÉRE.

Az ember alkotó Ura,
Mindent magadban rendező,
A földnek azt mondog: teremj
Csúszómászót és nagy vadat.

S az állatóriásokat,
Kiknek szavaddal éltet adsz,
Hogy szolgasorban éljenek
Az embernek aláveted:

S a vágy viharzó vad hevét
Ha rántámadna, üzzed el:
Mindazt, mit bennünk felkavart
S tetteink közé sodort.

Jutalmuk legyen szép öröm,
Kegyelmet adj bőven nekik,
Viszály bilincset törjed el,
A béke köztük szent legyen.

Ezt add meg nekünk szent Atyánk,
S Te, ki Atyádnak mása vagy,
S Szentlélek, ki uralkodol
Most és minden időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely.

AD VESPERAS.

Hominis superne Conditor,
Qui cuncta solus ordinans,
Humum iubes producere
Reptantis et ferae genus :

Et magna rerum corpora,
Dictu iubentis vivida,
Per temporum certas vices
Obtemperare servulis :

Repelle, quod cupidinis
Ciente vi nos impetit,
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interserit.

Da gaudiorum praemia,
Da gratiarum munera ;
Dissolve litis vincula,
Adstringe pacis foedera.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

Szombat.

MATUTINUMRA.

Minden kegyesség Atyja, Te,
Világok kormányzó Ura,
Ki lényegedben egy vagy és
Személy szerint három ki vagy :

Dicsénékünkkel oh fogadd
Irgalmas Isten könnyeink ;
Hogy tiszta szívvel boldogan
Tudjunk Neked örvendeni.

Égesse ágyékunk s szívünk
Lángok gyógyító szent tüze :
Övezve így és éberem
Testünk mocsok nem érheti.

Hogy mind, kik dallal ébredünk
S éjjek sötétjén rést ütünk,
Bőséggel nyerjük majdan el
Boldog hazánk dús kincseit.

Ezt add meg nekünk Szent Atyánk,
S te, ki Atyádnak mása vagy,

Sabbato.

AD MATUTINUM

Summae Parens clementiae,
Mundi regis qui machinam,
Unius et substantiae,
Trinusque personis Deus :

Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe ;
Ut corde puro sordium
Te perfruamur largius.

Lumbos iecurque morbidum
Flammis adure congruis,
Accincti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo.

Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Ditemur omnes affatim
Donis beatae patriae.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

S Szentlélek, ki uralkodol
 Most és minden időkön át. Amen.
 Szent Ambrus? Nagy Szent Gergely?

LAUDESRE.

Hajnal dereng, már kék az ég,
 Pirkad a földnek nappala,
 Villogva kél a napsugár
 És minden ármányt messze üz.

Pusztuljon minden éji rém
 Lelkek gyötrelme, büntudat ;
 Éjszülte bűn és borzalom
 Váljék a fényben semmivé.

S a hét utolsó reggele,
 Míg térden állva várjuk itt
 Fényével áradjon belénk
 Kik dalba öntjük vágyaink.

Ezt add meg nekünk Szent Atyánk,
 S te ki Atyádnak mása vagy,
 S Szentlélek, ki uralkodol
 Most és minden időkön át. Amen.

Talán Nagy Szent Gergelytől,
 de mindenesetre az V. századból.

Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

AD LAUDES.

Aurora iam spargit polum :
Terris dies illabitur :
Lucis resultat spiculum :
Discedat omne lubricum.

Phantasma noctis exsulet :
Mentis reatus corruat :
Quidquid tenebris horridum
Nox attulit culpae, cadat.

Ut mane, quod nos ultimum
Hic deprecamur cernui,
Cum luce nobis effluat,
Hoc dum canore concrepat.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

VECSERNYÉRE.

Tüzét kioltja már a nap:
 Ó Egység, mindörökre Fény,
 Szentháromság, Szent Istenünk,
 Áraszd szívünkbe fényedet.

Reggel dalunk Téged dicsér,
 S feléd sírunk, ha jő az est,
 Ó add, hogy egykor mennybe fent
 Dicsérjen Téged énekünk.

Dicsőség Néked oh Atyánk,
 S Tenéked egyszülött Fiú
 És Néked oh vigasztaló
 Most és minden időkön át. Amen.

Nagy Szent Gergely?

Advent.

VECSERNYÉRE.

Ki csillagok királya vagy,
 Hívek örök fényárja Te,
 Megváltónk, drága Jézusunk
 Fogadd el hódoló imánk.

AD VESPERAS.

Iam sol recedit igneus :
Tu, lux perennis, Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecemur vespere ;
Digneris ut te supplices
Laudemus inter coelites.

Patri, simulque Filio
Tibique, Sancte Spiritus
Sicut fuit, sit iugiter
Saeculum per omne gloria. Amen.

In adventu.

AD VESPERAS.

Creator alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Jesu, Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Hogy démonok csapdáiban
A föld ne pusztuljon, beteg
Világod irját elhozák
Szerelmed égő lángjai.

Ki minden ember bűneért
Kereszten függtél, Szűzanyád
Szent méhiből jöttél elő
Szeplőtlen tiszta áldozat.

Kinek dicsőséges nevét
S hatalmát zengik angyalok
Előtted égen s poklokon
Térdükre hullnak mindenek.

Kérünk, ki nagy bíránk leszel
A végső, szörnyű szent napon,
Hogy nagy kegyelmed fegyverén
Törjön meg ádáz ellenünk.

Dícséret, áldás, glória,
Atya-Isten és szent Fia
S tenéked oh Vigasztaló,
Most és minden időkön át. Amen.

Ókeresztény.

Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E virginis sacrario
Intacta prodis victima.

Cuius potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat,
Et coelites et inferi
Tremante curvantur genu.

Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

MATUTINUMRA.

Oh nagyhatalmú szent Ige,
Ki szent Atyádból származol
És megszületvén eljövél
A múltbatünt idők során :

Keblünkbe áraszd fényedet,
Hogy vágyban izzunk ó Feléd
S szívünk esendő vágy helyett
Égi gyönyörrel teljen el.

Ha majd bíránk a rosszakat
Poklok tüzébe kergeti
S a jókat hívja édesen
Baráti hang az égbe fel,

Sötét tüzek prédájaként
Ne hajtson, úzzön vad vihar ;
De Isten, szent orcád előtt
Élvezzük ég szépségeit.

Atyánk és Néked Szent Fiú
S Néked Szentlélek Istenünk
Mint volt s lesz mindörökkön át
Mondjunk örök dicséretet. Amen.

IV. század körül.

AD MATUTINUM.

Verbum supernum prodiens,
E Patris aeterni sinu,
Qui natus orbi subvenis
Labente cursu temporis :

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema ;
Ut cor caduca deserens
Coeli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Judicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum
Vocabit ad coelum pios ;

Non esca flammaram nigros
Volvamur inter turbines,
Vultu Dei sed compotes
Coeli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Saeculum per omne gloria. Amen.

LAUDESRE.

Oh halld a csengő szózatot,
Túlharsog éjen s éjszakán :
Az álmod üzzük messze el,
Ott fentről Jézus néz le ránk.

Oh lanyha lélek ébredezz,
Itt nem heverhetsz már tovább :
Az égen új csillag ragyog,
Mely minden ártalmast legyöz.

A Bárány hozzánk küldetik,
Hogy eltörölje bűneink :
Nagy szóval kérjünk könnyesen
Bocsánatot mindannyian.

Másodszor hogyha megjelent
S a földre borzadály borult,
Kegyelme védje híveit
S ne mérjen bűnért büntetést.

Dicséret, áldás, glória
Örök Atya és szent Fiú
És néked oh Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

IV. század körül.

AD LAUDES.

En clara vox redarguit
Obscura quaeque personans :
Procul fugentur somnia ;
Ab alto Jesus promicat.

Mens iam resurgat torpida,
Non amplius iacens humi :
Sidus refulget iam novum,
Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur,
Laxare gratis debitum :
Omnes simul cum lacrimis
Precemur indulgentiam ;

Ut, cum secundo fulserit,
Metuque mundum cinxerit,
Non pro reatu puniat,
Sed nos pius tunc protegat.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula. Amen.

Karácsony.

VECSERNYÉRE.

Jézus, Megváltó jó Urunk,
Kit még az égi fény előtt
És oly dicsőn, mint önmagát
Jelent ki az örök Atya,

Ó Fény, Atyádban tükröző,
Örök reménység, mindenünk,
Hallgasd meg, mint könyörg feléd
Szolgáid esdeklő hada!

Emlékezzél ó Alkotónk,
Hogy egykor testünk alkatát
Vetted fel és hozzánk jövel
Szeplőtlen szent Szűz méhiből.

E szent nap így tanuskodik,
Amint forogván, visszatér:
Atyád öléről egymagad
Jöttél világmegváltani.

S ezért a tenger, föld s az ég
S minden, mi bennünk él s mozog,
Téged, ki új üdvöt hozál,
Dícsérje dallal, hangosan!

In Nativitate Domini.

AD VESPERAS.

Jesu, Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem Paternae gloriae
Pater supremus edidit.

Tu lumen, et splendor Patris
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Memento, rerum Conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Testatur hoc praesens dies,
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, aequora,
Hunc omne, quod coelo subest,
Salutis Auctorem novae
Novo salutat cantico.

S kiket a drága szent sugár,
Mégváltó véred árja mos,
Karácsony édes ünnepén
Új dalban zengjünk glóriát!

Dícsérünk téged, ó Urunk,
Kit tiszta szent Szűz méhe szült
Atyánk s Szentlélek Istenünk,
Most és minden időkön át. Amen.

Öskeresztény.

LAUDESRE.

A napkelet fénylő egén
S a földön, itt és mindenütt
A Krisztust zengik hangosan,
Kit tiszta szent Szűz méhe szült!

A lét teremtő Istene
E szolgatestbe öltözött,
Hogy azt testével mentse meg
S megváltsa mind, kit alkotott.

Szűz anyja tiszta méhibe
Az ég kegyelme költözik
S titkot visel ölen a lány,
Mely semmihez sem fogható.

Et nos, beata quos sacri
Rigavit unda sanguinis
Natalis ob diem tui
Hymni tributum solvimus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

AD LAUDES.

A solis ortus cardine
Ad usque terrae litem,
Christum canamus Principem,
Natum Maria Virgine.

Beatus auctor saeculi
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

Castae Parentis viscera
Caelestis intrat gratia :
Venter puellae baiulat
Secreta, quae non noverat.

S a Szűz keblének csarnoka
Isten lakává lesz legott
S kit férfi még nem illetett
Szűz méhében fiat fogant.

S megszülte őt a szent Anya,
Kit Gábor angyal hirdetett ;
Még anyja méhében pihent
És János már szerette őt.

Eltúrte, hogy szénán feküdt
És elfogadta jászolát,
Kevéske tejből élt, aki
Minden teremtményt jóllakat.

Örvend az égiek kara,
Dicsérik Istent angyalok
S a pásztoroknak hirdetik,
Hogy itt teremtő pásztoruk !

Dicsőség néked Jézusunk,
Kit tiszta szent Szűz méhe szült,
Atyánk s Szentlélek Istenünk
Most és minden időkön át. Amen.

Sedulius.

Domus pudici pectoris
Templum repente fit Dei :
Intacta nesciens virum,
Concepit alvo Filium.

Eninitur puerpera,
Quem Gabriel praedixerat,
Quem ventre Matris gestiens
Baptista clausum senserat.

Foeno iacere pertulit :
Praesepe non abhorruit :
Et lacte modico pastus est
Per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus caelestium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palamque fit pastoribus
Pastor, Creator omnium.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Aprószentek ünnepén.

MATUTINUMRA.

A zsarnok hallja és remeg:
A nagy király megérkezett,
Hogy Izraelben úr legyen
S betöltse Dávid trónusát.

Rémülten örvöng s így kiált:
Már itt az ellen! Elbukunk!
Menj, vedd poroszló kardodat,
S a bölcsök vérben ússzanak!

A szörnyű tett hozott-e jót?
Heródes hasznát látta-e?
A sok halott közt egymaga
Jézus maradt sértetlenül.

Dicsőség néked Jézusunk,
Kit tiszta szent Szűz méhe szült,
Atyánk s Szentlélek Istenünk
Most és minden időkön át. Amen.

Prudentius.

In Festo Ss. Innocentium.

AD MATUTINUM.

Audit tyrannus anxius
Adesse regum Principem,
Qui nomen Israël regat,
Teneatque David regiam.

Exclamat amens nuntio :
Successor instat, pellimur ;
Satelles, i, ferrum rape :
Perfunde cunas sanguine.

Quid proficit tantum nefas ?
Quid crimen Herodem iuvat ?
Unus tot inter funera
Impune Christus tollitur.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

LAUDESRE.

Üdv nektek, bimbós vértanúk ;
Az élet édes hajnalán
Mint rózsaszirmot vad vihar
Sepert el Jézus ellene !

Az Úr első mártírjai,
Orvul legyilkolt kis sereg ;
Ott játszadoztok boldogan
A legszentebb oltár alatt.

Dicsőség néked, Jézusunk
Kit tiszta szent Szüz méhe szült,
Atyánk s Szentlélek Istenünk,
Most és minden időkön át. Amen.

Prudentius.

Jézus szent nevének ünnepén.

VECSERNYÉRE.

Jézus, ha rád emlékezünk,
Ujjongva ujjong fel szívünk,
De édesebb méznél nekünk,
Ha itt vagy köztünk, Istenünk !

AD LAUDES.

Salvete, flores Martyrum,
Quos lucis ipso in limine
Christi insecutor sustulit,
Ceum turbo nascentes rosas.

Vos prima Christi victima,
Grex immolatorum tener,
Aram sub ipsam simplices
Palma et coronis luditis.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Sanctissimi Nominis Jesu.

AD VESPERAS.

Jesu, dulcis memoria,
Dans vera cordis gaudia:
Sed super mel et omnia,
Eius dulcis praesentia.

A fülnek nincsen szebb dala,
A száznak nincsen szebb szózata,
Szív szebbet nem gondolt soha,
Mint: Jézus! Isten egy Fia!

Remény, ha engeszteljük őt,
Szelíd, ha szépen kérjük őt,
Jóság, ha megkeressük őt
S milyen, ha megtaláltuk őt?!

Nincs nyelv, mely méltó lenne rá,
Nincs szó, amely kimondaná,
Ki éli tudja, senki más,
Jézust szeretni mily csodás!

Öröm te légy, ó Jézusunk,
A mennyben szép ajándékunk!
Csak tőled várunk glóriát
Most és minden időkön át!

VII.—VIII. század.

MATUTINUMRA.

Jézus, csodás Uralkodó,
Te győzelemmel harcoló,
Kimondhatatlan, drága, jó,
Mindenkit vágyra hangoló!

Nil canitur suavius,
Nil auditur iucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus, Dei Filius.

Jesu, spes paenitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quaerentibus!
Sed quid inventientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere:
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
Qui es futurus praemium:
Sit nostra in te gloria,
Per cuncta semper saecula. Amen.

AD MATUTINUM

Jesu, Rex admirabilis.
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Ha szívünk csarnokába lépsz,
A szép igazság fénye ég,
Eltörpül hívság, semmiség,
Lelkünk szerelme lánggal ég!

Jézus, szívek bűbája, Te,
Élő kút, lélek napja, Te,
Minden gyönyörök telje, Te,
És minden vágyunk tárgya, Te!

Jézust ismerjék mindenek,
Legyen szerelme vétekek!
Buzgón felé törtessetek
És őt keresvén égjetekek!

Rólad zeng Jézus énekünk,
Téged fejez ki életünk,
Téged szeressen hű szívünk,
Te mindörökre légy velünk! Amen.

VII.—VIII. század.

LAUDESRE.

Jézus a mennyek dísze, Te,
Fülünk legédesebb éneke,
Az ajkunk bűvös méze, Te,
Szívünknek égi nektár, Te!

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet caritas.

Jesu, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

Jesum omnes agnoscite,
Amorem eius poscite:
Jesum ardentem quaerite,
Quaerendo inardescite.

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc, et in perpetuum. Amen.

AD LAUDES.

Jesu, decus angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar caelicum.

Ki Téged ízlel, éhezik,
Ivott belőled, szomjazik,
S csak Téged áhít, senki mást,
Szerelmes édes Jézusát.

Oh Jézus, én szerelmesem!
Csak benned bízok bús szívem,
Utánad sir a két szemem,
Feléd kiáltok szüntelen!

Oh jó Urunk, maradj velünk,
Fényeddel fényeskedj nekünk,
Ködéből tépd ki szellemünk
És édesítsd meg életünk.

Jézus, szűz méh virága, Te!
Szívünk édes szerelmese!
Tiéd neved dicsérete,
A boldogság királya, Te! Amen.

VII.—VIII. század.

Qui te gustant, esuriunt ;
Qui bibunt, adhuc sitiunt ;
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.

O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animae !
Te quaerunt piae lacrimae,
Te clamor mentis intimae.

Mane nobiscum, Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.

Jesu, flos Matris Virginis,
Amor nostrae dulcedinis,
Tibi laus, honor, nominis,
Regnum beatitudinis. Amen.

Vízkereszt ünnepén.

VECSERNYÉRE ÉS MATUTINUMRA.

Heródes, irgalmatlan úr,
Hogy Isten eljött, mért remegsz ?
Nem kell mulandó trón neki,
Ki mennyeit jött nyújtani.

Elindul három jó király
Sok szép ajándék van velük,
Csillagsugár hű nyomdokán
A fényt követve, fény után.

Az égi bárány meghozá
A tisztulás forrásvizét
S a bünt, mely Őt nem terhelé
Magára vette s elmosá.

Hatalma új csodát teremt:
A víz a korsókban pirul,
S hogy bor legyen s ne víz tovább,
Megváltoztatja lényegét.

Dicsőség néked Jézusunk,
Ki megjelentél ó nekünk,

In Epiphania Domini.

AD VESPERAS ET AD MATUTINUM.

Crudelis Herodes, Deum
Regem venire quid times ?
Non eripit mortalia,
Qui regna dat caelestia.

Ibant Magi, quam viderant,
Stellam sequentes praeviam :
Lumen requirunt lumine :
Deum fatentur munere.

Lavacra puri gurgitis
Caelestis Agnus attigit :
Peccata, quae non detulit,
Nos abluendo sustulit.

Novum genus potentiae :
Aquae rubescunt hydriae,
Vinumque iussa fundere
Mutavit unda originem.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui apparuisti gentibus,

Atyánk s Szentlélek Istenünk
Most és minden időkön át. Amen.

C. Sedulius.

LAUDESRE.

Te városok közt legnagyobb,
Neked jutott oh Betlehem,
Hogy testet öltve add nekünk,
Az égi üdvösség Urát.

A nap körénél fényesebb
És lángolóbb csillagsugár,
Jelenti, hogy földünkre jött,
És testet öltött Istenünk.

A három mágus látva őt
Tömjént, aranyt, myrrhát hozott,
S amit csak nyujt a dús Kelet,
S lábához rakták hódolón.

Azt vallja tömjén és arany
Hogy Jézus Isten és Király,
De Sába gyászos myrrhusa
A sír sötétjéről beszél.

Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

AD LAUDES.

O sola magnarum urbium
Maior Betlehem, cui contigit
Ducem salutis caelitus
Incorporatum gignere.

Quem stella, quae solis rotam
Vincit decore, ac lumine,
Venisse terris nuntiat
Cum carne terrestri Deum.

Videre postquam illum Magi,
Eoa promunt munera ;
Stratique votis offerunt
Thus, myrrham et aurum regium.

Regem Deumque annuntiant
Thesaurus et fragrans odor
Thuris Sabaei, ac myrrheus
Pulvis sepulcrum praedocet.

Dicsőség néked Jézusunk,
Ki megjelentél ó, nekünk,
Atyánk s Szentlélek Istenünk
Most és minden időkön át. Amen.

Prudentius.

Szent család ünnepén.

VECSERNYÉRE.

Az égen boldog fénysugár,
Az ember egy reménye Te,
Jézus, kit élte hajnalán,
Szülők szerelme vesz körül;

Oh dúskegyelmű Mária!
Te egy, ki tiszta kebleden,
Melengethetted Jézusod
S tápláltad és csókoltad Őt;

S te, régi ősök szent fia,
A Szűz választott öre te,
Kit atyjának mond édesen
Az Isten egyszülött Fia!

Kik Jessze ősi törzsökén
Fakadtatok az emberért,

Jesu, tibi sit gloria,
Qui apparuisti gentibus,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Sanctae Familiae.

AD VESPERAS.

O lux beata Caelitum
Et summa spes mortalium,
Jesu, o cui domestica
Arrisit orto caritas ;

Maria, dives gratia,
O sola, quae casto potes
Fovere Jesum pectore,
Cum lacte donans oscula ;

Tuque ex vetustis patribus
Delecte custos Virginis,
Dulci patris quem nomine
Divina proles invocat ;

De stirpe Jesse nobili
Nati in salutem gentium,

Oltáritoknál térdelünk :
Halljátok esdő hő imánk!

Míg alkonyatra száll a nap
S letörli mindenről a fényt,
Mi itt, szívünk legmélyiben
Könyörgünk és imádkozunk.

S amint szent hajléktok körül
Kegyelmek nyílnak s szép erény,
Segítsetek, hogy házaink
Erényben fényeskedjenek.

Dicsőség neked Jézusunk,
Te engedelmes gyermek és
Atyádnak s Szentléleknek is
Most és minden időkön át. Amen.

XIII. Leó.

MATUTINUMRA.

Csillog a gyertyák díszítette templom,
Szép koszorúkkal ékes minden oltár,
Füstöl a tömjén fel a fényes égre :
Ájtatos illat.

Audite nos, qui supplices
Vestras ad aras sistimus!

Dum sol redux ad vesperum
Rebus nitorem detrahit,
Nos hic manentes intimo
Ex corde vota fundimus.

Qua vestra sedes floruit
Virtutis omnis gratia,
Hanc detur in domesticis
Referre posse moribus.

Jesu, tuis oboediens
Qui factus es parentibus,
Cum Patre summo ac Spiritu
Semper tibi sit gloria. Amen.

AD MATUTINUM.

Sacra iam splendent decorata lychnis
Templa, iam sertis redimitur ara
Et pio fumant redolentque acerrae
Thuris honore.

Oh mint örülnek minden a királyi
Szülők Fiának ünnepét megülni :
Dávid sarjának s szent maradékának
Szól ez az ünnep.

Smégszívesebbengondolunk a kedves
Názáreti házra s szűkös életére ;
Még szívesebben énekeljük Jézus
Élete csendjét.

Nilus folyónak partiról a Gyermek,
Kit sok baj ért már, haza indul s őrzik
Angyalok útján s elvezérlik Őt jó
Apja lakába.

És megtanulván József mesterségét
Jézus ifjúvá serdül rejtekében,
Társul szegődik atyja műhelyébe
S Józseffel ácsol.

„Ázzon a testem verítékben“ mondja,
„Most mielőtt még vérem árja mosná ;
Ezzel is rójjam le az ember bűnét
Engesztelésül.“

És gyermekénél ott él jámbor anyja
Él jegyesével, felesége s boldog,

Num iuuet Summo Geniti Parente
Regios ortus celebrare cantu?
Num domus David, decora et vetustae
Nomina gentis?

Gratius nobis memorare parvum
Nazarae tectum, tenuemque cultum;
Gratius Jesu tacitam referre
Carmine vitam.

Nili ab extremis peregrinus oris,
Angeli ductu, propere remigrat
Multa perpressus Puer, et paterno
Limine sospes.

Arte, qua Joseph, humili excolendus
Abdito Jesus iuvenescit aevo,
Seque fabrilis socium laboris
Adiicit ultro.

Irriget sudor mea membra, dixit,
Antequam sparso madeant cruore:
Haec quoque humano generi expiando
Poena luatur.

Assidet Nato pia Mater almo,
Assidet Sponso bona nupta, felix,

Hogyha szelíden könnyíthet a fáradt
Férfiak gondján.

Oh, ti, kik ismertek a földön minden
Bánatot, bajt és gondot, nézzetek
ránk,
Mert ellenállunk, de nehéz az élet
S elnyom az inség!

Múljon el gőgünk, mert a boldog-
ságnak
Fénye int s békét adjatok szívünknek
És ki imáját fel az égre sírja,
Nézzetek rája!

Áldunk, dicsérünk Téged édes Jézus!
Életed adtad nekünk példaképpen,
Te, ki Atyáddal s a Vigasztalóval
Trónolsz az égben. Amen.

XIII. Leo.

LAUDESRE.

Lakóiban örvendező
Fenséges hajlék Názáret,
Te szülted és melengetéd
Egyházunk első kezdetét.

Si potest curas relevare fessis
Munere amico.

O, neque expertes operae et laboris,
Nec mali ignari, miseros iuvate,
Quos reluctantes per acuta rerum
Urget egestas.

Demite his fastus, quibus ampla
splendet
Faustitas, mentem date rebus aequam :
Quotquot implorant columen, benigno
Cernite vultu.

Sit tibi, Jesu, decus atque virtus,
Sancta qui vitae documenta praebes,
Quique cum Summo Genitore et almo
Flamine regnas. Amen.

AD LAUDES.

O gente felix hospita,
Augusta sedes Nazarae,
Quae fovit alma Ecclesiae
Et protulit primordia.

A nap, mely földünket arany
Sugárral szárnyalja be
Ennél a háznál kedvesebb,
Szentebb helyet nem láthatott.

Az ég de sokszor küldte el
Szárnyas követségét oda :
Őrzik, vigyázzák hódolón
A szent erények lakhelyét.

Jézus szíve s Jézus keze
Mint végzi Atyja terveit!
És Mária mily boldogan
Tesz-vesz körötte, mint anya.

S arája mellett József áll
Gondban, örömben részttevőn :
Isten kegyelme annyikép
Forrasztja eggyé szívüket.

Egymást szeretve, Jézusuk
Szívébe ömlik át szívük
És Jézus nekik nyújtja át
Szerelme szép ajándokát.

Igy minket is, a szeretet
Egysége tartson össze és

Sol, qui pererrat aureo
Terras iacentes lumine,
Nil gratius per saecula,
Hac vidit aede, aut sanctius.

Ad hanc frequentes convolant
Coelestis aulae nuntii,
Virtutis hoc sacrarium
Visunt, revisunt, excolunt.

Qua mente Jesus, qua manu,
Optata patris perficit!
Quo Virgo gestit gaudio
Materna obire munera!

Adest amoris particeps
Curaeque Joseph coniugi,
Quos mille iungit nexibus
Virtutis auctor gratia.

Hi diligentes invicem
In Jesu amorem confluunt,
Utrique Jesus mutuae
Dat caritatis praemia.

Sic fiat, ut nos caritas
Jungat perenni foedere,

Enyhítse békés otthonunk
A földi lét keserveit !

Dicsőség Néked Jézusunk,
Te engedelmes gyermek és
Atyádnak s Szentléleknek is
Most és minden időkön át. Amen.

XIII Leo.

Nagyböjti időszak.

VECSERNYÉRE.

Ó halld teremő Istenünk,
Zokogva síró bús imánk,
Melyet szent böjtöd negyvened
Vasárnapján szórunk eléd.

Ki szíveink bírása vagy
S erők kórságát ismered,
Nekünk, kik hozzád fordulunk,
O adj kegyes bocsánatot !

Sok bünt követtünk el, de nézz
Kegyelmesen ránk jó Urunk
Neved, hogy még dicsőbb legyen,
Gyógyíts, kik búsán sorvadunk !

Pacemque alens domesticam
Amara vitae temperet!

Jesu, tuis oboediens
Qui factus es parentibus,
Cum Patre summo ac Spiritu
Semper tibi sit gloria. Amen.

In Quadragesima.

AD VESPERAS.

Audi, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.

Kemény, lemondó életünk
Külsőnk formáját szabja meg
S böjtölve, lelkünk józanul
A bűn hatalmát törje meg.

Szentháromság, nagy Istenünk
S ki egy vagy: ó add meg nekünk,
Hogy böjtben józan lelkeink
Gazdag termést arassanak. Amen.

Nagy Szent Gergely.

MATUTINUMRA.

Titokzatos szokás tanít
Megülni ezt a böjtidőt,
Mely minden esztendő során
Négyszer tíz napra visszatér.

A régi törvény, s próféták
Mind szóltak róla már, amíg
Krisztus, Teremtő és Király,
A böjtöt meg nem szentelé.

Módjával használjuk tehát
A szót, az ételt és italt,
Az álmot, tréfát s gondosan
Tartsunk ki híven, éberen.

Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam ;
Culpaē ut relinquat pabulum
Jeiuna corda criminum.

Praesta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas ;
Ut fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

AD MATUTINUM

Ex more docti mystico
Servemus hoc ieiunium,
Deno dierum circulo
Ducto quater notissimo.

Lex et Prophetæ primitus
Hoc praetulerunt, postmodum
Christus sacravit, omnium
Rex atque factor temporum.

Utamur ergo parcius
Verbis, cibis et potibus,
Somno, iocis, et arctius
Perstemus in custodia.

De azt a mételyt, mely ledér
Lelkekre tör, kerüljük el;
S ha rántör csalfa ellenünk,
Ne adjunk kényének helyet.

Enyhítsük méltó bosszúját,
Sírjunk örök Bíránk előtt,
Hozzá kiáltsunk s kérjük őt
Térdünkön, mind kik vétkezénk.

Ha rosszaságunk, Istenünk,
Irgalmadat sértette meg,
Onnan felülről küldj reánk,
Ki megbocsátsz, feloldozást!

Emlékezz, bár gyarlók vagyunk,
Mégis te voltál alkotónk!
Neved dicsőségét ne add
Ó, kérve kérünk, másnak át!

Ha rosszat tettünk eltöröld,
A jót, ha kérünk, támogasd,
Hogy, végül, itt a földön is
S mennyekben is örvendj nekünk.

Szentháromság, nagy Istenünk
S ki egy vagy: ó add meg nekünk,

Vitemus autem noxia,
Quae subruunt mentes vagas :
Nullumque demus callidi
Hostis locum tyrannidi.

Flectamus iram vindicem,
Ploremus ante Judicem,
Clamemus ore supplici,
Dicamus omnes cernui :

Nostris malis offendimus
Tuam Deus clementiam :
Effunde nobis desuper,
Remissor, indulgentiam.

Memento quod sumus tui,
Licet caduci, plasmatis ;
Ne des honorem nominis
Tui, precamur, alteri.

Laxa malum quod fecimus,
Auge bonum quod poscimus ;
Placere quo tandem tibi
Possimus hic et perpetim.

Praesta beata Trinitas,
Concede simplex Unitas :

Hogy böjtben józan lelkeink
Gazdag termést arassanak! Amen.

Nagy Szent Gergely.

LAUDESRE.

Urunk, igazság napja te,
Oszlasd el lelkünk vak ködét,
Hogy tündököljön az erény,
Ha újra virrad nappalod!

Ó adj nekünk elég időt
És adj nekünk hő könnyeket.
Javítsa meg jóságod azt,
Kit szent irgalmad elviselt!

Hol bűn maradt a mélybe lent
Könny folyjon mindig szüntelen,
Míg szent vezeklés ostora
A kerges szívet megtöri.

És jő a nap, áldott napod,
S lesz új virágzás mindenütt!
Örüljünk, hogy majd általa
Ismét kegyelmedben leszünk!

Ut fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

AD LAUDES.

O sol salutis, intimis,
Jesu, refulge mentibus,
Dum, nocte pulsa, gratior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,
Da lacrimarum rivulis
Lavare cordis victimam,
Quam laeta adurat caritas.

Quo fonte manavit nefas,
Fluent perennes lacrimae,
Si virga poenitentiae
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia :
Laetemur et nos, in viam
Tua reducti dextera.

Téged, kegyes Szentháromság,
Imádva dicsér föld s az ég!
S kik bánatban megújulunk,
Új éneket zengünk neked.

Szenvedési időszak.

VECSERNYÉRE.

Fennen lobog királyi jel,
Keresztfa titka felragyog,
Melyen meghalt az élet és
Mi holt volt, életére lelt.

A lándzsa éles vashegye
Testén kegyetlen rést ütött,
Melyből, hogy szörnyű bűneink
Lemossa, víz és vér fakadt.

Beteljesült hát így, amit
Dávid híven megénekelt,
Mondván a népeknek: „A fán
Függ Istenünk s uralkodik.”

Keresztfa, fényes, csillogó,
Királyi bíbort hordozó,

Te prona mundi machina,
Clemens, adoret, Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

Tempore passionis.

AD VESPERAS.

Vexilla regis prodeunt :
Fulget crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Impleta sunt quae concinit
David fidei carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,

Méltó te lettél arra, hogy
Érintsd Urunk szent tagjait !
Boldog vagy, mert két ágadon
Függött a váltság záloga,
S voltál a szent test mérlege
S a poklot megrabolta fád.

Kereszt, üdvözlég, egy remény,
A szenvedés gyászos hetén ;
A jók igazságát növel
S ki bánja bűnét, megbocsáss.

Üdv kútja, három s egy ki vagy,
Téged dicsérnek mindenek,
S kikért győztél kereszteden,
Kereszt jutalmát add nekik. Amen.

Venantius Fortunatus.

MATUTINUMRA.

Nagy csatának zengje nyelvünk
Győzedelmes énekét.
És a győzelmes keresztnek
Mondjuk el dicséretét,
S hogy megváltónk a halálban
A halált hogy győzte meg.

Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.
Beata, cuius brachiis
Pretium pependit saeculi,
Statera facta corporis,
Tulitque pradam tartari.

O Crux, ave, spes unica,
Hoc passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde praemium. Amen.

AD MATUTINUM.

Pange, lingua, gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

Megsajnálta jó Teremtőnk
Összülőink bús bűnét,
Kik megízlelvén az almát,
Megtudták, mi a halál.
S megjelölte ezt a fát,
Hogy fának átkát törje meg.

Údvünk műve jóelőre
Rendben elrendeltetett :
Árulás megannyi cseljét
Szedje szépen rá a csel
S hol megsebzett ellenségünk,
Onnan jöjjön gyógyulás.

Századoknak fordulóján,
Hogy betelt a szent idő,
Apja várából leszállott
S szent Szűz méhiből kikelt,
S megszületvén a világon
Testet öltött Istenünk.

Jászolában sír a kiseded
Szükös szalmavánkosán,
Tagjait pólyába fúzi
Szüzi Anyja gondosan ;
Isten lába, combja, karja
Biztos pántok közt pihen.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat :
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis conditor ;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia :
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat :
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Boldogságos Szentháromság
Údv s dicsőítés neked,
Az Atyával és Fiúval
S Szentlélekkel egy ki vagy:
Egy és Három, Néked mondunk
Mindörök dicséretet! Amen.

Venantius Fortunatus.

LAUDESRE.

Hatszor öt nehéz esztendőt
Töltött el már testben itt,
S önmagát, mert így akarta,
Kínzatra adá át;
Fenn, kereszten függ a bárány
S áldozatra vágyva kész.

Rossz epével oltja szomját,
Ott a lándzsa, szeg, tövis;
Át van döfve gyenge teste,
Vért patakzik s bő vizet.
Benne fürdik tenger, csillag,
Föld s a végtelen világ.

Hű kereszt! Oh minden fák közt
Legnemesebb egy fa te,

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque ;
Par decus Paraclito :
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

AD LAUDES.

Lustra sex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet:
Spina clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flumine !

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :

Semmi erdön nem teremhet,
Ily lomb, ily virág s gyümölcs ;
Drága fán függ, drága szeggel,
Drága, édes, szent teher.

Hajtsd meg ágad, oh magas fa,
És lazítsd meg rostjaid ;
Kérged, mely keménynek termett
Türje, hogy már nem merev :
Hogy Királyunk testét hordják
Szép szelíden száraid.

Csak terajta függhetett ki,
Mindenek váltsága volt,
S így hajótörött világunk
Nálad biztos révre lelt,
Kit szent balzsam írja kent fel,
Mely a Bárányból fakadt.

Boldogságos Szentháromság
Üdv s dicsőítés neked,
Az Atyával és Fiúval
S Szentlélekkel Egy ki vagy ;
Egy és Három néked mondunk
Mindörök dicséretet. Amen.

Venantius Fortunatus.

Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas ;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam ;
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque ;
Par decus Paraclito :
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Húsvéti időszak.

VECSERNYÉRE.

Bárányunk fenséges torán,
Fehér ruhákba öltözünk,
S kik átkelénk a tengeren
Krisztushoz zengünk éneket.

Ki irgalmában bor helyett
Vérrel köszönté híveit
És szent testének tagjait
Feláldozá, mert úgy szeret.

Minden kaput, hol vére ég
A gyilkos angyal elkerül;
Tenger rohanvást megszakad
S az üldöző a habba vész.

Most már a Pászkánk Krisztusunk,
A drága Bárány-áldozat;
Tisztáknak adja tiszta, szent
Őszinteségnek kenyerét.

Valóban égi áldozat,
Mely megtöré a poklokat,

Tempore paschali.

AD VESPERAS.

Ad regias Agni dapes,
Stolis amicti candidis,
Post transitum Maris Rubri,
Christo canamus Principi :

Divina cuius caritas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor sacerdos immolat.

Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus :
Fugitque divisum mare ;
Merguntur hostes fluctibus.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Paschalis idem victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.

O vera coeli victima,
Subiecta cui sunt tartara,

És elrabolta rabjait
S az élet jussát adta meg.

A poklon győz és Krisztusunk
Kibontja fényes zászlait
Láncokban fetreng zsarnokunk,
S az Éden újra nyitva áll.

Hogy mindörökre lelkeink
Húsvéti boldogsága légy,
Örök haláltól mentsd meg ó
Életre keltett hived.

Dicsérünk édes jó Urunk,
Sírból feltámadt Jézusunk,
Atyádat s a Vigasztalót
Most és minden időkön át. Amen.

IX. század elejéről.

MATUTINUMRA.

A menny örök királya Te,
Mindent teremtő Jézusunk,
Ki mindig voltál és ki vagy
Egy szent Atyáddal, szent Fiú.

Soluta mortis vincula,
Recepta vitae praemia.

Victor, subactus inferis,
Trophaea Christus explicat ;
Coeloque aperto, subditum
Regem tenebrarum trahit.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

AD MATUTINUM.

Rex sempiternae coelitus,
Rerum Creator omnium,
Aequalis ante saecula
Semper Parenti Filius.

Hasonlatodra alkotád
Ádámot, alkotó Urunk
S kit sárból formált szent kezed,
Belélehelted lelkedet.

S ha rá is szedte őt a bűn,
Az ember ősi ellene,
Felöltéd testét s elveszett
Alakját újból alkotád.

Kit szüzi méh szült egykoron
Sírból születél újra most
Hogy minket is, sír rabjait,
Halálból új életre kelts.

Örök Pásztor, ki nyájadat
Keresztvizeddel megmosod :
Ez itt a lélektisztulás,
Ez itt a bűnök alkonya.

Ki megtisztítod bűneink
Kereszteden óh Istenünk
Üdvünk Te hoztad el nekünk ;
Szent véred árja volt a bér.

Hogy mindörökre lelkeink
Húsvéti boldogsága légy,

Nascente qui mundo faber
Imaginem vultus tui
Tradens Adamo, nobilem
Limo iugasti spiritum.

Cum livor et fraus daemonis
Foedasset humanum genus:
Tu, carne amictus, perditam
Formam reformas artifex.

Qui natus olim e Virgine,
Nunc e sepulchro nasceris,
Tecumque nos a mortuis
Iubes sepultos surgere.

Qui, pastor aeternus, gregem
Aqua lavas baptismatis:
Haec est lavacrum mentium:
Haec est sepulchrum criminum.

Nobis diu qui debitae
Redemptor affixus cruci,
Nostrae dedisti prodigus
Pretium salutis sanguinem.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,

Örök haláltól mentsd meg ó
Életre keltett híveid.

Dícsérünk, édes jó Urunk,
Sírból feltámadt Krisztusunk.
Atyádat s a Vigasztalót
Most és minden időkön át. Amen.

LAUDESRE.

Pirkadva kél a napsugár,
Felzeng az ég dicshimnusa,
Örömben ujjong a világ
És nyögve jajgat a pokol.

A nagyhatalmú szent Király,
A poklok irtó mélyiből
A holt Atyákat felviszi,
Mert azt akarja: éljenek.

Ki ott pihent a kő alatt,
Míg örök őrizték a sírt,
Most győzedelmét üli meg,
S sírjába zárja a halált.

Elég a sírás, jajgatás,
A szenvedés is végetér!

A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

AD LAUDES.

Aurora coelum purpurat,
Aether resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens avernus infremit.

Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum senatum liberum
Educit ad vitae iubar.

Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, et suo
Mortem sepulchro funerat.

Sat funeri, sat lacrimis,
Sat est datum doloribus :

Az Úr feltámadt, emberek!
Sugáros angyal hirdeti.

Hogy mindörökre lelkeink
Húsvéti boldogsága légy,
Örök haláltól mentsd meg ó
Életre keltett híveid.

Dícsérünk édes jó Urunk,
Sírból feltámadt Krisztusunk,
Atyádat s a Vigasztalót,
Most és minden időkön át. Amen.

IX. század elején.

Az Úr mennybemenetelének ünnepén.

VECSERNYÉRE ÉS LAUDESRE.

Az ember üdvét meghozó
Jézus, szívünk szerelmese,
Világ megváltó Istene
Te tiszta égi fénysugár.

Mitől esett meg úgy szíved,
Hogy bűneinket hordjad és

Surrexit exstinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito.
In sempiterna saecula. Amen.

In ascensione Domini.

AD VESPERAS ET LAUDES.

Salutis humanae Sator,
Jesu, voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina ?

A kínhalált is tűrjed s így
Halál karmából elragadj?

A mély poklot megjárta és
A foglyok láncát eltöréd
S most győzelempompában ülsz
Atyád jobbjának oldalán.

Kegyed indítson arra, hogy
Ha kárt szenvedtünk, megjavíts
S így megkímélten s vágyaink
Célján beteljünk arcodon!

Ki csillagokhoz elvezetsz,
A szívünk célja csak Te légy
Benned legyen könnyből öröm,
Éltünk jutalma légy Magad. Amen.

MATUTINUMRA.

Örök, magasztos, nagy Király,
Hívek megváltó Istene,
Kinek halála meghozá
Minden dicsőség hajnalát!

Ha csillagok trónjára szállsz
Világuralmad végtelen

Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Perrumpis infernum chaos:
Vinctis catenas detrahis;
Victor triumpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Tu, dux ad astra et semita,
Sis meta nostris cordibus,
Sis lacrimarum gaudium,
Sis dulce vitae praemium. Amen.

AD MATUTINUM,

Aeterne Rex altissime,
Redemptor et fidelium,
Cui mors perempta detulit
Summae triumphum gloriae.

Ascendis orbes siderum,
Quo te vocabat caelitus

És mindenestől mennyei :
Nincs benne semmi emberi.

S a teljes hármás alkotás :
Az égiek s a földiek
S a pokol árva rabjai,
Előtted térdet hajtanak!

Remegve nézik angyalok
Az ember változott sorát :
A test bukik, megtér a test,
Az Isten-Ember lett az Úr!

Örvendezésünk, ó Te légy,
Minden örömnél édesebb,
Ki mennyben székelsz boldogan
S világokat kormányozol!

Ezért kérünk, ó légy velünk,
Bocsásd meg minden bűneink,
S emeld magasra lelkeink,
A legnagyobb kegyelmedig!

Hogy hirtelen, ha felragyogsz,
Bírói széked fellegén,
Büntartozásunkat töröld
S ragyogjon újból koronánk.

Collata, non humanitus,
Rerum potestas omnium.

Ut trina rerum machina,
Caelestium, terrestrium,
Et inferorum condita,
Flectat genu iam subdita.

Tremunt videntes Angeli
Versam vicem mortalium :
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gaudium,
Manens olympto praemium,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.

Hinc te precantes quaesumus,
Ignosce culpis omnibus,
Et corda sursum subleva
Ad te superna gratia.

Ut, cum repente coeperis
Clarere nube iudicis,
Poenas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.

Dícsérünk téged Jézusunk,
Ki győztesen mennyekbe térsz
Atyádat s a Vigasztalót
Most és minden időkön át. Amen.

Pünkösd ünnepe.

VECSERNYÉRE ÉS TERCÍARA.

Ó jöjj, Szentlélek Istenünk,
Lelkünkben szállj meg, ó Urunk,
Kegyelled árja töltse el
Minden teremtmény hű szívét!

Mert úgy hívunk: Vigasztaló!
Ajándék vagy Te, Istenünk,
Élő víz, tűz és szeretet
És lelki édes szent kenet!

Az Isten drága jobbkezén
Te hétszeres ajándékunk,
Kit Szent Atyád nekünk ígért
S ki nyelvünk szólni készteted.

Érzékeinkre fényt bocsáss,
Szívünkbe add szerelmedet,

Jesu, tibi sit gloria,
Qui victor in coelum redis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In Festo Pentecostes.

AD VESPERAS ET AD TERTIAM.

Veni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Digitus Paternae dexteræ
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,

S mi gyenge testünkben beteg,
Azt szent erénnyel támogasd!

Úzd messze ártó ellenünk,
Utána békét adj nekünk,
Vezess, utunkon járj elől:
A rosszat elkerüljük így.

Lássuk meg Benned az Atyát
S megismerhessük Szent Fiát
És higgyük mindörökre, hogy
Mindkettő Lelke, ó Te vagy!

Dícsérjük Istent, az Atyát,
S Fiát, aki feltámadott
A sírból s a Vigasztalót,
Most és minden időkön át. Amen.

Rhabamus Maurus.

MATUTINUMRA.

Már visszaszárnyal Jézusunk
Az ég felé, honnan leszállt,
Hogy Atyja jóvoltából a
Szentlélek Istent küldje el.

Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te praeviso
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

AD MATUTINUM.

Iam Christus astra ascenderat,
Reversus unde venerat,
Patris fruendum munere,
Sanctum daturus Spiritum.

Ünnepre virrad ránk a nap,
Mert hétszeres titkok körén
Fordult meg hétszer a golyó
És jelzi: eljött már az üdv.

S reggel volt, három óra tájt;
A föld megszólalt hirtelen
S a hű apostolok előtt
Az Isten jöttét hirdeté,

Mert Isten fényéből való
A lángoló pompás sugár
Mely minden hívő hű szívét
A szó hevével tölti el.

Betelt a lélek és örül,
Szentlélek Isten illeti:
És szólva minden nyelveken
Isten csodáit hirdeti!

Mindenki mindenkit megért,
Legyen latin, barbár, görög
S mindenki megcsodálja, hogy
Mindenki nyelvén szólnak!

A még hitetlen Izrael
Eszét az ördög elveszi;

Sollemnis urgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies,
Signat beata tempora.

Cum lucis hora tertia
Repente mundus intonat,
Apostolis orantibus
Deum venire nuntiat.

De Patris ergo lumine
Decorus ignis almus est,
Qui fida Christi pectora
Calore Verbi compleat.

Impleta gaudent viscera,
Afflata Sancto Spiritu,
Vocesque diversas sonant
Fantur Dei magnalia.

Notique cunctis gentibus,
Graecis, Latinis, Barbaris,
Simulque demirantibus,
Linguis loquuntur omnium.

Iudaea tunc incredula,
Vesana torvo spiritu,

Vádolja Krisztus híveit,
Mondván: a musttól hangosak!

De Péter szembeszáll velük,
Csodák s erények vértetik,
S Joél bevallja, hogy hamis
Vádat koholtak ellenük.

Ó Szent Atyánk és Szent Fia,
Halottiból feltámadott,
Dícsérünk s a Vigasztalót
Most és minden időkön át. Amen.

LAUDESRE.

Fordult az év és visszatér
A szent öröm, hogy felragyog
Szentlélek Isten hő tüze
A hívők vágyó lelkiben.

Az égi léleklángolás
Adott nyelvüknek új erőt,
Hogy új szavakkal szóljanak
S forróbb szívvel szeressenek.

És szólnak minden nyelveken,
Pogányok lelke megremeg

Madere musto sobrios
Christi fideles increpat.

Sed editis miraculis
Occurit, et docet Petrus,
Falsum profari perfidos,
Joele teste comprobans.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

AD LAUDES.

Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Cum Spiritus Paraclitus
Illapsus est Apostolis.

Ignis vibrante lumine
Linguae figuram detulit:
Verbis ut essent proflui
Et caritate fervidi.

Linguis loquuntur omnium,
Turbae pavent gentilium:

S mondják, hogy mustól részegek,
Pedig Szentlélekkel telik.

Húsvét után történt ez a
Titokzatos, csodás eset,
A szent napok s számok szerint,
Amint a törvény rendelé.

Meghajtjuk esdeklőn fejünk
És kérve-kérünk Istenünk,
A lélek égből áradó
Ajándékát add meg nekünk!

A rég megszentelt lelkeket
Kegyelmed árja töltse be,
Bocsásd meg nekünk bűneink
És hosszú békét adj nekünk!

Ó Szent Atyánk és Szent Fia,
Halottiból feltámadott,
Dicsérünk s a Vigasztalót
Most és minden időkön át. Amen.

Musto madere deputant,
Quos Spiritus repleverat.

Patrata sunt haec mystice,
Paschae peracto tempore,
Sacro dierum circulo,
Quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
Vultu precamur cernuo:
Illapsa nobis caelitus
Largire dona Spiritus.

Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia:
Dimitte nostra crimina,
Et da quietia tempora.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

Szentháromság vasárnapján.

MATUTINUMRA.

Ó nagy kegyesség Atyja Te,
Világok kormányzó Ura,
Ki lényegedben egy vagy és
Ki három vagy személy szerint,

Az ébredőknek nyujtsd kezéd,
Hogy ébredessen szívük is
És szálljon hálájuk feléd
Dicshimnuszokban lángolón.

Néked dicsőség oh Atyánk
És néked egyszülött Fiú
S Tenéked oh Vigasztaló
Most és minden időkön át. Amen.

LAUDESRE.

A Háromság Egysége, Te,
Világ kormányzó Szent Ura,
Fogadd, hogy zengjük, ébredők,
Néked dicsérő himnuszunk!

A hajnalcsillag fennragyog,
A nap felkeltét hirdető:

In festo Ss. Trinitatis.

AD MATUTINUM.

Summae Parens clementiae,
Mundi regis qui machinam,
Unius et substantiae,
Trinusque personis Deus.

Da dexteram surgentibus,
Exsurgat ut mens sobria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat debitas.

Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

AD LAUDES.

Tu, Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quae regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Ortus refulget lucifer,
Praeitque solem nuntius :

Lehull az éjjel fátyola,
Szent tűzben égnek szíveink!

Néked dicsőség, ó Atyánk
És néked egyszülött Fiu
S Tenéked, ó vigasztaló,
Most és minden időkön át. Amen.

Úrnap.

VECSERNYÉRE.

Zengje nyelvünk a dicső test
Titkát és a drága vért,
Melyet, hogy világát mentse,
És fizessen érte bért,
Szent öl szülte jó királyunk
Hullatott az emberért.

Tiszta szent Szüz, érintetlen,
Szülte s adta Őt ide!
Míg a földön járt, e testben,
Szómagot vetett bele
S életét e mérhetetlen
Nagy titokkal zárta le.

Összegyültek estebéden,
Hogy megüljék szent torát,

Cadunt tenebrae noctium :
Lux sancta nos illuminet.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

In Festo Corporis Christi.

AD VESPERAS.

Pangue, lingua, gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi,
Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supremæ nocte coenæ
Recumbens cum fratribus,

És a pászka ünnepére
Régi törvény szent szavát
Megtartván, a kis seregnek
Étkül adta önmagát.

Szólt s a pászka szent kezében
Entestévé változott,
Szólt és íme serlegében
Borból vére lett legott:
Hittel értse hű szívében
Kit tudása elhagyott.

Térdre hívek! Így imádjuk
E Szentséget Istenért!
Új szövetség jöttét áldjuk,
Mert a régi véget ért!
Fogja szívünk át nagy hittel
Mit kis elménk meg nem ért.

Az Atyának és Fiúnak
Hála, áldás, tisztelet,
Szent örömben, boldogságban
Zengjünk Néki éneket,
És a tőlük származónak
Mondjunk szép dicséretet!

Aquinoi Szent Tamás.

Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbae duodenae
Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit ;
Fitque sanguis Christi merum ;
Et si sensus deficit :
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui :
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui ;
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio :
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

Étkül adta drága testét annak, aki
bágyadt,
Inni adta vérét annak, aki könnybe
lábadt,
S mondta nékik: itt a serleg, jöjjön,
aki fáradt,
Mind igyon belőle.

Ezt az édes nagy Szentséget így ren-
delte s hozta.
Ámde tisztjét mindenestől papjaira
bízta,
Hogy ki adja, ugyanakkor maga is
fogyassza,
S így szolgálja Istent.

Angyaloknak tápláléka embernek
kenyér lett,
Melyben mindörökre elmúlt minden
régí képlet,
Mily csodás, hogy Isten testét veszi
mint az étket
A szegény s a szolgálja.

Dedit fragilibus corporis ferculum,
Dedit et tristibus sanguinis poculum,
Dicens: Accipite quod trado vas-
culum,
Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,
Cuius officium committi voluit
Solis presbyteris, quibus sic congruit,
Ut sumant et dent ceteris.

Panis Angelicus fit panis hominum;
Dat panis caelicus figuris terminum:
O res mirabilis! manducat Dominum
Pauper, servus, et humilis.

Szentháromság, Egy-Nagy-Isten jöjj el
 hozzánk kérünk,
 Látogass meg úgy bennünket, aho-
 gyan dicsérünk;
 Úgy vezess, hogy vágyunk útján fé-
 nyességbe érjünk,
 Melyben rád találunk. Amen.

Aquinoi Szent Tamás.

LAUDESRE.

Mennyből leszállt a szent Ige
 És Atyját mégsem hagyta el;
 Művét lezárni jött ide
 És élte, végéhez közel.

S míg át nem adta őt a gaz
 Tanítvány ellenségeinek,
 Mint önmagát nyujtotta az
 Élő kenyért övéinek.

Igy adta, hogy testét vegyék
 S vérét a két szent szín alatt
 S a kettős lényeket egyék
 Az emberek, mely egy marad.

Te, trina Deitas unaque, poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus :
Per tuas semitas duc nos quo ten-
dimus,
Ad lucem, quam inhabitas.
Amen.

AD LAUDES.

Verbum supernum prodiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens,
Venit ad vitae vesperam.

In mortem a discipulo
Suis tradendus aemulis,
Prius in vitae ferculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina specie
Carnem dedit et Sanguinem :
Ut duplicis substantiae
Totum cibaret hominem.

Eljött s barátunk lett legott,
Majd életünké változott,
Halálban váltságot hozott,
S magával megjutalmazott.

Ó áldott, üdvös szent kenyér,
Ki megnyitottad szép egünk ;
Az ellen támad és elér,
Erőt és támaszt adj nekünk.

Három s ki egy vagy Istenünk,
Dicsérjen mindörökre szánk ;
Vég nélkül éltet adj nekünk,
És várjon ránk örök hazánk. Amen.

Aquinoi Szent Tamás.

Jézus Szent Szíve ünnepén.

VECSERNYÉRE.

Oh bűneink kevélykedő
Ádázul gőgös vad hada !
Hogy megsebezte — mily nagyon —
Az Isten ártatlan Szívét !

A bűn vezette biztosan
A zsoldos gyilkos fegyverét

Se nascens dedit socium,
Convalescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in praemium.

O salutaris Hostia,
Quae caeli pandis ostium :
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.

Uni trinoque Domino,
Sit sempiterna gloria :
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria. Amen.

In festo SS. Cordis Jesu.

AD VESPERAS.

En, ut superba criminum
Et saeva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!

Vibrantis hastam militis
Peccata nostra dirigunt,

S halálos vétkek késein
Fenődött élessé a kard.

A szív sebében megfogant
S kikél az Egyház. — Krisztusé!
A népek üdvösségeért
Nyitott Kapu szent oldalán!

Kegyelmek árja hétszeres
Patakban ömlik oh reánk
S megmossa szennyes köntösünk
A Bárány tiszta vériben.

Gyalázatos, ha bűnre tér
Kit Krisztus áldott szíve tép;
Szerelmét égve, lángolón
Hirdesse fennen hű szívünk.

Néked dicsőség Jézusunk
Kinek szíve kegyelmet ad
Atyának s Szentléleknek is
Most és örök időkön át! Amen.

MATUTINUMRA.

Boldog teremtő Istenünk,
Mindent megváltó Krisztusunk,

Ferrumque dirae cuspidis
Mortale criment acuit.

Ex Corde scisso Ecclesia,
Christo jugata, nascitur:
Hoc ostium arcae in latere est
Genti ad salutem positum.

Ex hoc perrenis gratia,
Ceus septiformis fluvius,
Stolas ut illic sordidas
Lavemus Agni in sanguine.

Turpe est redire ad crimina,
Quae Cor beatum lacerent:
Sed aemulemur cordibus
Flammas amoris indices,

Jesu, tibi sit gloria,
Qui Corde fundis gratiam,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

AD MATUTINUM.

Auctor beate saeculi,
Christe, Redemptor omnium,

Atyád fényéből fénysugár,
Isten, Istenből származó.

Szerelmed arra készítetted
Hogy ily halandó testet ölt
S új Ádám légy és megszerezd
Mit elveszített összülönk.

A szeretet, a föld s az ég
S a tenger alkotó Ura
Megszánta öseink bűnét
S megtörte zord bilincseink.

A szíved, esdünk, tartsa meg
Erős szerelmét oh nekünk :
E kútból itt merítsenek
Szent megbocsátást mindenek !

A kard azért hatolt belé,
Azért borítja annyi seb,
Hogy vérrel, vízzel mossa le
Rólunk a szennyet Jézusunk !

Néked dicsőség Jézusunk
Kinek szíve kegyelmet ad,
Atyádnak s Szentléleknek is
Most és örök időkön át ! Amen.

Lumen Patris de lumine,
Deusque verus de Deo.

Amor coegit te tuus
Mortale corpus sumere,
Ut, novus Adam, redderes,
Quod vetus ille abstulerat.

Ille amor, almus artifex
Terrae marisque et siderum,
Errata patrum miserans
Et nostra rumpens vincula.

Non Corde discedat tuo
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.

Percussum ad hoc est lancea
Passumque ad hoc est vulnera,
Ut nos lavaret sordibus,
Unda fluente et sanguine.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui Corde fundis gratiam,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

LAUDESRE.

Szív! láda! melynek mélyiben
Nem szolgaságunk rég avult,
De a kegyelmek s irgalom
S a béke szent törvénye él.

Szív! Újszövetség tiszta és
Érinthetetlen szent laka!
Szentebb Szentély a réginél
A régi kárpitnál jelesb!

Az irgalom kívánta, hogy
Seb nyíljon rajtad kard hegyén,
Hogy tiszteljük, ha megsebez
A láthatatlan szeretet.

E jelben vállalt szörnyű és
Titokzatos szent kínokat
És áldozatját kétfelé
Meghozta Krisztus-Főpapunk.

Ki nem szeretné szent Szívét
Mellyel szeret? S ki lenne az,
Ki nem keresné lakhelyét
Örökre Szíve mélyiben?

AD LAUDES.

Cor, arca legem continens
Non servitutis veteris,
Sed gratiae, sed veniae,
Sed et misericordiae.

Cor, sanctuarium novi
Intemeratum Foederis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scisso utilis.

Te vulneratum caritas
Ictu patenti voluit,
Amoris invisibilis
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris symbolo
Passus cruenta et mystica,
Utrumque sacrificium
Christus sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligit,
Et Corde in isto seligat
Aeterna tabernacula?

Néked dicsőség Jézusunk
Kinek szíve kegyelmet ad!
Atyádnak s Szentléleknek is
Most és örök időkön át! Amen.

Krisztus király ünnepén.

VECSERNYÉRE.

A nagy világ királya vagy,
Népek felett uralkodó!
Lelkünk, szívünk vezére Te,
Megvallunk Téged Krisztusunk.

Hitetlenek lázonganak :
„Nem kell nekünk Krisztus-Király!”
Mi boldogan köszöntjük a
Mindenkinél nagyobb Királyt!

Ó Krisztus, béke szent Ura,
Ígázd le mind, ki tévelyeg:
Szerelmed minden lázadót
Az egy akolban egyesít!

A fán ezért függsz véresen
Kezed kitérve és ezért

Jesu, tibi sit gloria,
Qui Corde fundis gratiam,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In festo Jesu Christi Regis.

AD VESPERAS.

Te saeculorum Principem,
Te Christe, Regem gentium,
Te mentium, te cordium.
Unum fatemur arbitrum,

Scelesti turba clamitat:
Regnare Christum nolumus!
Te nos ovantes omnium
Regem supremum dicimus.

O Christe, Princeps Pacifer,
Mentes rebelles subjice,
Tuoque amore devios
Ovile in unum congrega.

Ad hoc cruenta ab arbore
Pendes apertis brachiis,

Nyílt felénk égő szíved
A kardütötte résen át.

Ezért vagy itt a bor s kenyér
Színében, oltár rabja Te!
S ezért Szívednek szent sebe
Kegyelmek áráját önti ránk.

A nemzetek királyai
Nyilvánosan tiszteljenek,
A bírák is dícsérjenek,
Művész, tudós mind áldjanak!

A hódolat szent címerét
Viselje minden nagy király,
Uralmad oh fogadja be
Hazánk s a drága otthonunk.

Néked dicsőség Jézusunk
A föld Királya és Ura
S Atyádnak, s Szentléleknek is
Most és örök időkön át. Amen.

MATUTINUMRA.

Az Úr örök képmása Te,
Isten, sugárból fénysugár!

Diraque fozsum cuspide
Cor igne flagrans exhibes.

Ad hoc in aris abderis
Vini dabisque imagine,
Fundens salutem filiis
Transverberato pectore.

Te nationum praesides
Honore tollant publico,
Colant magistri, iudices,
Leges et artes exprimant.

Submissa regum fulgeant
Tibi dicata insignia :
Mitique sceptro patriam
Domosque subde civium.

Jesu tibi sit gloria,
Qui scepra mundi temperas,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

AD MATUTINUM.

Aeterna Imago Altissimi,
Lumen, Deus, de Lumine,

Néked Megváltónk tisztelet,
Uralkodónknak Glória!

Kezedbe tette Szent Atyád
Idők előtt, a mindenek
Központja, szent reménye Te
A kormányt minden népeken.

A Szűz virága, tiszta, szép
Az emberek közt szent vezér.
Hegyről leomlott sziklacsúcs
Betöltesz földön minden ürt.

Zsarnok kezén raboskodó
Halandók kárhozott hada
Benned megoldják láncukat
És visszaserzik üdvüket.

Tudós, pap és törvényhozó
Te vagy s ruhádra ráírod
Véreddel: „Én királyokon
Uralkodó király vagyok!”

Sziből meghódolunk Neked,
Ki joggal Úr vagy mindenem!
A népek akkor boldogok
Ha megtartják törvényidet!

Tibi, Redemptor, gloria,
Honor, potestas regia.

Tu solus ante saecula
Spes atque centrum temporum,
Cui jure sceptrum gentium
Pater supremum credidit.

Tu flos pudicae Virginis,
Nostrae caput propaginis,
Lapis caducus vertice
Ac mole terras occupans.

Diro tyranno subdita,
Damnata stirps mortalium,
Per te refregit vincula
Sibique caelum vindicat.

Doctor, Sacerdos, Legifer
Praefers notatum sanguine
In veste „Princeps Principum
Regumque Rex Altissimus.“

Tibi volentes subdimur,
Qui jure cunctis imperas:
Haec civium beatitas
Tuis subesse legibus.

Néked dicsőség Jézusunk
A föld Királya és Ura
S Atyádnak s Szentléleknek is
Most és örök időkön át!

LAUDESRE.

Krisztus dicső zászlója leng
S lobogva térül szerteszét:
Szánjátok Őt a nagy királyt
S áldjátok népek s nemzetek!

Sem félelem, sem nyers erő,
Sem fegyver, harci eszköze:
Fenn függ a fán s szerelme vonz
Elébe minden népeket.

Háromszor áldott nép, amely
Krisztust királlyá tette meg
És azt a törvényt tiszteli,
Mely égből földre származott.

Nem zörg a fegyver földjein
Határán békesség az ör,
Szép egyetértés, rend, öröm
Lakoznak közte mindenütt.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui scepra mundi temperas,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

AD LAUDES.

Vexilla Christus inclita
Late triumphans explicat :
Gentes, adeste supplices,
Regique regum plaudite.

Non ille regna cladibus,
Non vi metuque subdidit :
Alto levatus stipite,
Amore traxit omnia.

O ter beata civitas,
Cui rite Christus imperat,
Quae jussa pergit exsequi
Edicta mundo caelitus !

Non arma flagrant impia,
Pax usque firmat foedera,
Arridet et concordia,
Tutus stat ordo civicus.

Hűség a házasok sora
Tisztán virul az ifjúság:
A tűzhelyt őrzi tisztaság
S családok kincse szép erény.

E vágyva várt fény, jó király
Ragyogjon nekünk s boldogan
Bírván a békét, hódolón
Imádjunk édes Jézusunk.

Néked dicsőség Jézusunk
A föld Királya és Ura
S Atyádnak s Szentléleknek is
Most és örök időkön át! Amen.

Servat fides conubia,
Juventa pubet integra,
Pudica florent limina
Domesticis virtutibus.

Optata nobis splendeat
Lux ista, Rex dulcissime:
Te, pace adeptam candidam,
Adoret orbis subditus,

Jesu, tibi sit gloria,
Qui sceptrum mundi temperas,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

A szerzők.

A tizenegyedik századig keletkezett himnuszok eredete a legtöbb esetben nem állapítható meg teljes biztonsággal. Tekintettel arra, hogy érvényes, korabeli bizonyítékok nem igen állanak rendelkezésünkre, a kritika a tartalmi bizonyítékok mérlegelésére van utalva, mely azonban nem mindig esik kellő súllyal a latba. A legtöbb vita tárgyát kétségtelenül Szent Ambrus és Nagy Szent Gergely szerzősége képezi. De nem célnk, hogy ebben a könyvecskében ilyen részletekbe menő ismertetést adjunk. Beérjük annyival, hogy a himnuszok szerzőinek kilétét néhány sorban ismertetjük.

1. **Aurélius Ambrosius** 340-ben Trierben, előkelő római keresztény hivatalnokcsaládban született. 354-től kezdve szorgalmasan tanulmányozta Rómában a jogot és államtudományt. 370-ben Aemilia, Liguria és Insubria konzuláriusa lett. Milánóban élt. Még hitújonc korában, mikor Auxentius, az arian püspök 374-ben meg-

halt, minden ellenkezése dacára Milánó püspökévé szentelték. Mint ilyen, átfogó lelkipásztori, politikai, nevelői és irodalmi tevékenységet fejtett ki. A himnuszok terén kifejtett munkássága felől ő maga, valamint nagy tanítványa, Szent Ágoston tesz tanúságot. Ambrus 397-ben április 4-én halt meg.

2. **Aurélius Prudentius Elemens** 348-ban, Spanyolországban született. Életéről igen keveset tudunk; annyi bizonyos, hogy magas állami és udvari tisztséget töltött be. Halála 405 után következett be.

Prudentius költészete nem kezdettől fogva szolgált a liturgia céljait. A Breviáriumba felvett himnuszai átfogó műveinek: a Kathenerinon és a Peristephánon-nak töredékei csupán.

Prudentius méltó előfutárja későbbi honfitársának, Calderonnak; ő képviseli a himnuszok szerzői között a lírát. Eredetisége mindenestre elvitázhatatlan.

3. **Caelius Seduliusnak** még az előnevét sem tudjuk biztosan. Nem ismerjük születésének helyét, évét, de még az országot sem, melyben világra jött. Két művéről tudunk. Az egyik a „Car-

men Paschale", a másik az „Opus Paschale”, mely azonban csak az elsőnek feldolgozása. Mindkét művet a költő halála után, 494-ben adta ki az egyik barátja.

4. Venantius Fortunatus Treviso mellett „A hatodik század második negyedében” (Dreves) született. Tanulmányait Ravennában végezte. Egy a toursi Szent Martinus sírjához tett zarándoklata után lépett szorosabb viszonyba Gergellyel, Tours püspökével és az özvegy Rade-gunde királynővel. Későbbi éveiben Venantiust pappá, majd Poitiers püspökévé szentelték. Halálának időpontját nem tudjuk.

5. Nagy Szent Gergely pápa 540-ben született régi nemesi római családból. 590-től 604-ig ült Szent Péter trónusán. Róma prefektusa volt, amikor 573 és 577 között a bencések kolostorába lépett. 577-ben I. Benedek pápa Róma hetedik diákónusává nevezte ki, majd utóda, II. Pelágus követte tette, míg végül 590-ben pápává választották. Uralkodása alatt az Egyház rendkívüli módon gyarapodott. Befelé megerősödött a tévtanokkal és az államhatalom túlkapá-

saival szemben, kifelé kiterjesztette a hitet. (Így például Angliában.) Emellett igen nagy irodalmi munkásságot fejtett ki a pápa, különösképpen teológiai téren. A rituális templomi zene még ma is az ő nevét viseli. Mint himnuszköltő azonban sok vitára adott alkalmat; szerzőség minden esetben kétes, és csak feltevéseken alapszik.

6. Magmentius Rhabanus Maurus Mainzban 776-ban született. A fuldai kolostorban nevelkedett, majd Toursban adott elő, míg azután Fuldába nem hívták tanárnak, ahol 822-ben apáttá tették. 842-ben lemondott az apátságról és visszavonultan, a magányban élt. 847-ben azonban szülővárosában érsekké választották. Mint ilyen halt meg 856-ban.

7. Aquinói Szent Tamás, a középkor legnagyobb teológusa, 1225-ben a szicíliai Roccasecca-ban született. Előkelő nemesi családjának akarata ellenére keresztülvitte elhatározását és belépett a domonkosok közé. Kölnben — Albertus Magnus vezetésével — majd Párisban végezte tanulmányait. Egy ideig Párisban tanított, de 1260-tól kezdve állandóan utazgatott. Fáradhatatlanul dol-

gozott az Egyház és rendje érdekében, mint író és tanár. Emellett az életszentség igen magas fokára hágott. Egész életén át minden erejével Istent szolgálta. A második lioni zsinatra küldetvén, útközben — 1274 március 7-én — meghalt, nem egészen 50 éves korában.

Az Úrnapja ünneppé tétele alkalmával (1264) IV. Orbán pápa megbízásából összeállította az Officiumot, melyen azóta sem történt semmi változtatás.

8. Silvio Antoniáno 1540 december 31-én Rómában született. Borromei Szent Károly titkára, majd tanár és kúriai tisztviselő volt, míg végül VIII. Kelemen bíbornoki rangra emelte és a Breviárium reformját keresztülvivő bizottságba hívta meg. Halála 1603 augusztus 16-án következett be.

Feria quarta

Ad Matutinum	43
Ad Laudes	45
Ad Vesperas	47

Feria quinta

Ad Matutinum	49
Ad Laudes	51
Ad Vesperas	53

Feria sexta

Ad Matutinum	55
Ad Laudes	57
Ad Vesperas	61

Sabbato

Ad Matutinum	63
Ad Laudes	65
Ad Vesperas	67

Hymni proprii de Tempore**In adventu**

Ad Vesperas	67
Ad Matutinum	71
Ad Laudes	73

In Nativitate Domini

Ad Vesperas	75
Ad Laudes	77

In Festo Ss. Innocentium

Ad Matutinum	81
Ad Laudes	83

In Festo Sanctissimi Nominis Jesu

Ad Vesperas	83
Ad Matutinum	85
Ad Laudes	87

In Epiphania Domini

Ad Vesperas et ad Matu- tinum	91
Ad Laudes	93

In Festo Sanctae Familiae

Ad Vesperas	95
Ad Matutinum	97
Ad Laudes	101

In Quadragesima

Ad Vesperas	105
Ad Matutinum	107
Ad Laudes	111

Tempore Passionis

Ad Vesperas	113
Ad Matutinum	115
Ad Laudes	119

Tempore Paschali

Ad Vesperas	123
-----------------------	-----

Ad Matutinum	125
Ad Laudes	129
In Ascensione Domini	
Ad Vesperas et Laudes . .	131
Ad Matutinum	133
In Festo Pentecostes	
Ad Vesperas et ad Tertiam	137
Ad Matutinum	139
Ad Laudes	143
In Festo Ss. Trinitatis	
Ad Matutinum	147
Ad Laudes	147
In Festo Corporis Christi	
Ad Vesperas	149
Ad Matutinum	153
Ad Laudes	157
In Festo Ss. Cordis Jesu	
Ad Vesperas	159
Ad Matutinum	161
Ad Laudes	165
In Festo Jesu Christi Regis	
Ad Vesperas	167
Ad Matutinum	169
Ad Laudes	173

INDEX ALPHABETICUS.

1. Ad regias Agni	123
2. Aeterna caeli gloria	57
3. Aeterna Imago Altissimi	169
4. Aeterne rerum Conditor	13
5. Aeterne Rex altissime	133
6. Ales diei nuntius	39
7. A solis ortus cardine	77
8. Auctor beate saeculi	161
9. Audi, benigne Conditor	105
10. Audit tyrannus anxius	81
11. Aurora coelum purpurat	126
12. Aurora iam spargit	65
13. Beata nobis gaudia	143
14. Caeli Deus sanctissime	47
15. Consorts paterni luminis	37
16. Cor arca legem	165
17. Creator alme siderum	67
18. Crudelis Herodes, Deum	91
19. Ecce iam noctis	17

20. En clara vox.	73
21. En, ut superba criminus . . .	159
22. Ex more docti	107
23. Hominis superne Conditor . .	61
24. Iam Christus astra	139
25. Iam lucis orto	19
26. Iam sol recedit	67
27. Immense caeli Conditor . . .	35
28. Jesu, decus angelicum	87
29. Jesu, dulcis memoria	83
30. Jesu, Redemptor omnium . . .	75
31. Jesu, Rex admirabilis	85
32. Lucis Creator optime	25
33. Lustra sex pui aim	119
34. Lux ecce surgit	51
35. Magnae Deus potentiae	53
36. Nocte surgentes vigilemus om- nes	13
37. Nox atra rerum	49
38. Nox et tenebrae	45
39. Nunc, sancte nobis	21
40. O gente felix hospita	101
41. O lux beata Caelitum	95

42. O sol salutis	111
43. O sola magnarum	93
44. Pange, lingua, gloriosi	115
45. Pange lingua, gloriosi	149
46. Primo die, quo Trinitas	9
47. Rerum Creator optime	43
48. Rector potens verax	23
49. Rerum Deus tenax	23
50. Rex sempiternae coelorum	125
51. Sacra iam splendent	97
52. Sacris solemnis iuncta	153
53. Salutis humanae Sator	131
54. Salvete, flores Martyrum	83
55. Somno relictis artibus	29
56. Splendor paternae gloriae	31
57. Summae Parens clementiae Mundi	63
58. Summae Parens clementiae	147
59. Telluris almae Conditor	41
60. Te lucis ante	27
61. Te saeculorum Principem	167
62. Tu Trinitatis Unitas, Orbem	55
63. Tu, Trinitatis Unitas	147

64. Verbum supernum prodiens, E
 Patris 71
65. Verbum supernum prodiens . 157
66. Veni Creator Spiritus . . . 137
67. Vexilla Christus inclita . . . 173
68. Vexilla regis prodeunt . . . 113
-

Lelkiélet kis könyvei.

20. Dr. Dombi Márk S. O. Cist.

Szent Bernát

Apát és Egyháztanító

Ára 60 fill.

21. **A boldog esztendő**

Gondolatok Szalézi Szent Ferenc műveiből
Ádventtől pünkösdvasárnapig

Ára 80 fill.

22. **A boldog esztendő**

Gondolatok Szalézi Szent Ferenc műveiből
Pünkösdvasárnaptól adventig

Ára 80 fill.

23. **A breviárium himnuszai**

Latin-magyar szöveggel

Ára 1 pengő.

